

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAREC - APRIL 2011

Misli Thoughts

LETO - YEAR 60
ŠTEVILKA - NUMBER 2

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli
marec - april
2011

VSEBINA

Drug za drugega.....	3
Ker te ljubim.....	4
Doprinos avstralskih Slovencev za samostojno Slovenijo.....	6
Slavili bomo dvajsetletnico neodvisnosti RS.....	7
Izpod Triglava.....	10
Skriti kotički Slovenije.....	15
Sveti Rafael Sydney.....	18
Iz kluba Triglav Panthers.....	22
Dogodki in praznovanja pri Slovenskem društvu Sydney.....	23
Iz Queenslanda.....	25
Bocce Club Lipa Gold Coast.....	26
Ciklon Yasi na severu QLD.....	27
Dobrodelna akcija "Rojak rojaku!".....	28
Življenje rojakov v severnem QLD.....	29
Sveta Družina Adelaide.....	31
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	33
Dom Matere Romane v Kew ima novega upravnika.....	38
Uvod v praznovanje 20 - letnice samostojne Slovenije.....	39
Vaši darovi.....	40
Lepi spomini iz našega verskega središča v Kew....	41
Dogajanje pri Slovenskem klubu Jadran.....	42
Oglasi.....	44
Sporočila fotografij.....	46

VESELA ALELUJA!
BOG ŽIVI!

DRUG ZA DRUGEGA

Na začetku letošnjega leta nam je Bog poslal kar obilno mero naravnih nezgod, ki so pretresle človeštvo in nas spomnile, da je Bog še vedno gospodar narave in sploh vsega dogajanja, da si človek ne bo domišljjal, da ima vse odgovore na svoja vprašanja na dlani in ključ za rešitev zapletov. Ob raznih nesrečah, kot so poplave, požari, potresi, se človek spomni, da je odvisen od Boga in tudi od bližnjega. Sosed rade volje prisluhne sosedu, ki se je znašel v stiski. Tudi med našimi rojaki smo organizirali zbiranje darov – akcijo »Rojak rojaku« in nabrali kar lepo vsoto tako za rojake, ki so utrpeli škodo v ciklonu Yasi, ko so bili uničeni njihovi nasadi oziroma poljski pridelki, kot za prebivalce Brisbana, Toowoomba in okoliških krajev, ki so jih prizadele poplave.

Postni čas nas tudi letos vabi k duhovni prenovi, da bomo s Kristusom vstali k boljšemu krščanskemu življenju. Cerkev nam priporoča post in zatajevanje. Post pa mora imeti kot posledico in oporo našo pomoč potrebnim. V ta namen ob začetku posta dobimo šparovčke in kuverte za postno akcijo »Project Compassion«. Kdor še ni dobil šparovčka ali kuvert, jih lahko še dobi. Ni še prepozno, razen, če sami hočemo, da bo.

Apostol Jakob pravi v svojem pismu: »Kaj pomaga, moji bratje, če kdo pravi, da ima vero, nima pa del? Mar ga lahko vera reši? Če sta brat ali sestra gola in jima manjka vsakdanje hrane, pa jima kdo izmed vas reče: 'Pojdita v miru, pogrejšta se in jejta' in jima ne daste, kar potrebujeta za telo, kaj to pomaga? Tako je tudi z vero, če nima del; zase je mrtva« (Jak 2,14-17). Vsi ljudje na zemlji so naši bratje in sestre, ustvarjeni po Božji podobi kot mi. Po svojih močeh in dolžnostih smo dolžni skrbeti zanje. S tem si pridobimo zaslužnje za nebesa.

Naš pesnik Simon Gregorčič je zapisal: »Za vse je svet dovolj bogat, in srečni vsi bi bili, če kruh delil bi bratu brat s prav srčnimi čutili.«

V ponedeljek in torek po 1. postni nedelji, 14. in 15. marca 2011, smo se vsi štirje patri, ki delujemo v Avstraliji, zbrali v Sydneyu, se pogovarjali in načrtovali naše delo in pogled v prihodnost. Da bi lahko polneje opravljali svoje poslanstvo, potrebujemo nove moči, tako med nami, patri, če kdo potrebuje oddih ali zboli, kot tudi med našimi verniki, med katerimi ste dragoceni pomočniki, saj patri vsega ne zmoremo. Hvala vam. Hkrati pa pogledjmo znova drug na drugega, da nihče, kdor potrebuje pomoč, ne ostane sam, da pa tudi spodbudimo še koga za kakšno pomoč ali naloge in okrepimo vrste prostovoljcev. **Letošnje leto 2011 je posvečeno prav prostovoljem.**

V juniju bomo praznovali 20. obletnico slovenske osamosvojitve. Načrtujemo že program praznovanja, ki vključuje razstavo v naši dvorani (pripravlja arhivska organizacija HASA NSW) in izid knjige o slovenskem osamosvajanju, proslavo dneva državnosti 25.6., v nedeljo po dnevu državnosti, 26.6., pa praznujemo praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi. Takrat bomo obhajali slovesno sv. mašo za našo domovino in procesijo, h kateri ste lepo povabljeni že sedaj.

Za našo domovino Slovenijo in drugo domovino Avstralijo molimo redno že danes in naprej in naredimo vsak svoj dan sebi in drugim v spodbudo. »Ko delamo dobro, ne omagujmo, kajti ob svojem času bomo želi, če ne opešamo« (Gal 6,9).
pater Valerijan Jenko OFM, OAM

KER TE LJUBIM

Opazoval sem te, ko si se zjutraj prebudil.
Upal sem, da mi boš namenil vsaj besedo,
me vprašal za svet ali pa se mi zahvalil za kakšno dobro stvar,
ki si jo doživel včeraj.

Toda videl sem, da si bil zaposlen s premišljevanjem,
kaj si boš oblekel za v službo.

Še naprej sem čakal, ko si hitel po stanovanju,
se oblačil in se odpravljaj, da greš ven.

Vedel sem, da imaš toliko časa, da bi mi lahko rekel: »Živio!«,
a si bil preveč zaposlen.

Zate sem razsvetlil nebo, ga ozaljšal z barvami in petjem ptic,
da bi videl, če boš vsaj na ta način zaslužil mojo bližino,
a ti tega nisi niti opazil.

Opazoval sem te, ko si se odpravljaj v službo in
potrpežljivo sem te čakal ves dan.

Najbrž si bil zaradi številnih obveznosti tako zaseden,
da mi ves dan nisi mogel reči niti besedice.

Ko si se vrnil domov, sem na tvojem obrazu zaznal utrujenost.
Pomislil sem, da te osvežim z blagim dežjem, ki ti bo pregnal utrujenost.
To je bilo moje darilo, a ti si se razjezil in žalil moje ime.

Zelo sem si želel, da bi govoril z menoj.
Mislil sem si, da je za to še veliko časa.
Potem si prižgal televizor.

Povečerjal si in se potopil v svoj svet
in se spet pozabil pogovarjati z menoj.

Videl sem, da si utrujen in razumel sem, da si želiš tišine.
Zato sem spustil sonce in na njegovo mesto razsejal nebo, polno zvezd.
Kako čudovit prizor je to bil!
A ti nisi ničesar, prav ničesar opazil.

Preden si šel spat, si zaželel lahko noč svoji družini.
Ko si legel, si brž zaspal.
Tvoj sen sem spremljal z glasbo in blagimi mislimi in
moji angeli so bedeli nad teboj.
A to sploh ni važno, saj tako ne bi opazil, da sem vedno s teboj.

S teboj potrpih bolj, kot si misliš,
in bilo bi mi zelo lepo,
če bi se naučil vsaj to,
da bi tudi ti potrpel z drugimi.

Tako te ljubim,
da vsak dan pričakujem tvojo molitev.
Darove, ki sem ti jih danes dal,
so sad moje ljubezni do tebe.

Dobro, spet si se zbudil
in še enkrat sem tu
ter te čakam s svojo ljubeznijo do tebe v upanju,
da mi boš morda danes posvetil vsaj delček svojega časa.

Dober in lep dan ti želim!

Bog, tvoj Oče.

DOPRINOS AVSTRALSKIH SLOVENCEV ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO

Vabilo na udeležbo in sodelovanje pri pripravah proslavitve 20. obletnice slovenske državnosti
Častni generalni konzul RS za NSW g. Alfred Brežnik AM

Letos junija bomo Slovenci, doma v rodni domovini Sloveniji, kakor tisti, razkropljeni po širnem svetu, proslavljali enega najpomembnejših dogodkov v zgodovini našega naroda – **20 let od razglasitve samostojne slovenske države, Republike Slovenije, 25. junija 1991.**

Za nas avstralske Slovence je to še posebej pomembna obletnica. Zakaj ravno za nas, se bo kdo vprašal? Po vsej verjetnosti mnogi ne vedo, oz. jih bo presenetilo tole:

Avstralski Slovenci smo bili prva slovenska skupnost v svetu, kjer se je ustanovilo Društvo za podporo demokracije v Sloveniji (t.j. za podporo takratne demokratične opozicije Slovenije) in to 10. decembra 1989 v Merrylandsu – v Sydneyu.

Gospod Erik Modic, takratni tajnik dr. Jožeta Pučnika (predsednika DEMOS-a), nam je v svojem pismu, naslovljenem 'Pozdravljena Avstralija', med drugim napisal sledeče: "Ko sem bil 10. decembra 1989 v Sydneyu - Merrylandsu priča ustanovitve društva za podporo takratne demokratične opozicije Slovenije, nisem mogel verjeti in upati, da boste tudi vi odločilno prispevali k zmagi demokracije na Slovenskem. Bil sem presenečen, ko sem februarja 1990 izvedel, da ste se tudi v Viktoriji organizirali. Po aprilskih volitvah v Sloveniji se je tudi namen vašega povezovanja spremenil – odslej ste postali Avstralsko-slovenska konferenca, ki naj bi povezovala vse avstralske Slovence, ne glede na njihovo politično ali drugo usmeritev – med sabo, kakor tudi z matično državo Slovenijo. Mislim, da ste ogromno dosegli in k temu vam iz vsega srca čestitam."

Slovenski narodni sveti (SNS) avstralskih zveznih držav, povezani v Avstralski slovenski konferenci (ASK), so že od vsega začetka intenzivno pomagali, tudi finančno, rodni domovini v času te njene velike preizkušnje. V Avstraliji pa z lobiranjem pri oblasteh za priznanje Slovenije in informiranjem za vsesplošno prepoznavnost novo nastajajoče slovenske države.

Letos junija bo naša rodna domovina – Republika Slovenija dočakala 20 let obstoja. V tem času je veliko dosegla in postala ugledna članica svetovne družine držav. Nedavna svetovna gospodarska kriza jo je, prav tako kot ostale države, močno prizadela ... Tudi to bo znala in uspela prebroditi. Nas pa to ne sme odvrniti, da ne bi proslavili te pomembne obletnice tudi mi v Avstraliji. V Melbourneu in Sydneyu so priprave že v teku. Zato ste, dragi rojaki vabljeni, da se nam v čim večjem številu pridružite obeležiti ta naš zgodovinski dogodek svečano in veselo.

V Sydneyu smo v ta namen ustanovili iniciativni odbor, ki je sprejel sledeči okvirni program (podrobnosti bodo objavljene pozneje):

- Nedelja, 19. junija 2011: proslava pri klubu Triglav-Panthers (kosilo ob 12. uri in proslava ob 12.30; sledi zabava).

- Četrtek, 23. junija: sprejem v priredbi Generalnega konzulata RS v Sydneyu, v parlamentu NSW (za člane konzularnega zbora).

- Sobota, 25. junija: sprejem in proslava v Verskem in kulturnem središču sv. Rafaela v Merrylandsu (pričetek ob 6. uri zvečer - sprejem in ogled razstave, kratek program, predstavitev knjige/kronike: *Od sanj do resničnosti*; sledilo bo predvajanje novega filma o doprinosu avstralskih Slovencev za samostojno Slovenijo).

- Nedelja, 26. junija: ob 9.30 zjutraj bo pri sv. Rafaelu v Merrylandsu sv. maša za domovino in telovska procesija; popoldne bo sledila proslava državnega praznika pri Slovenskem društvu Sydney (kosilo od 12. ure naprej; začetek programa ob 1. uri popoldne; sledil bo ples).

V Melbourneu bodo prav tako slovesno proslavili 20. obletnico samostojne Slovenije.

- V soboto, na sam praznik dneva državnosti Slovenije, 25. junija 2011, bo proslava v pripravi Sveta slovenskih organizacij Viktorije na slovenskem klubu Jadran v Diggers Rest, ob 3. uri popoldne.

- V nedeljo, 26. junija, bo v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew ob 10. uri dopoldne sv. maša za domovino, sledila bo telovska procesija s sodelovanjem vseh

štirih slovenskih društev iz Melbourne: SD Melbourne, Jadran, Planica in St. Albans ter slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga. Tudi procesija in bogoslužje bosta uglašena na zahvalo Bogu za samostojno Slovenijo in Božji blagoslov Sloveniji, Avstraliji in vsemu Božjemu svetu. Po procesiji bo ob 12. uri kulturni program v dvorani, ki ga pripravlja organizacijski odbor, predstavitev knjige – kronike delovanja Slovencev v Avstraliji v času osamosvojitve Republike Slovenije, ki jo po naročilu in ob asistenci častnega generalnega konzula g. Alfreda Brežnika AM pripravlja gospa Draga Gelt OAM in še predstavitev filma o doprinosu avstralskih Slovencev za samostojno Slovenijo, kar pripravlja direktor Slovenian Media House iz Sydneya g. Florjan Auser. Sledilo bo odprtje razstave dokumentacije *Bitka za Slovenijo*, ki bo prikazala tedanje delovanje rojakov v Melbourne, Hobartu, Adelaidi in Perthu, video zapise demonstracij, protestnih shodov, reportaž avstralske televizije in proslavljanja.

Sledilo bo seveda druženje in praznično kosilo. Prepričani smo, da bodo to obletnico praznično zaznamovali tudi po drugih krajih, kjer živijo naši rojaki: **v Canberri, Adelaidi, Perthu, Brisbaneu, Hobartu in Darwinu.**

Če ima kdo od rojakov, ki živite v teh mestih, kakšno gradivo (časopisne izrezke, TV posnetke, fotografije, ki govorijo o prizadevanju rojakov za samostojno Slovenijo pred 20. leti v Avstraliji), in bi prišli prav Dragi Gelt pri pisanju knjige ali Florjanu Auserju pri izdelavi DVD-ja, prosim, če to lahko pošljete njima na naslov: Draga Gelt OAM, 37 Ashton Rd., Ferntree Gully VIC 3156 ali: Florjan Auser, PO Box 191, Sylvania NSW 2224.

Hvala in že sedaj veselo v pripravljanju proslavljanja rojstva naše drage, samostojne Slovenije – njene in naše 20. obletnice!

SLAVILI BOMO DVAJSETLETNICO NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

Kako hitro beži čas! Zdi se, kot da je bilo včeraj, ko smo se zbirali in delali načrte, kako pomagati naši mali domovini, da bi se izvila iz vezi, ki jih je prerasla. Začelo se je seveda že prej, leta 1988, v času, ko so se posebno med slovensko mladino začele krepiti ideje o demokratizaciji države in se je začela takoiimenovana »slovenska pomlad«. Z aretacijo Janeza Janše, proti kateremu so pri vojaških oblasteh vložili kazensko prijavo pod obtožbo izdajanja vojaške skrivnosti in hkratno aretacijo Ivana Borštnerja ter kasnejšo (4. junija) aretacijo Davida Tasiča in Francija Zavrla se je v Sloveniji začela borba za njihovo izpustitev. To ni bil samo boj za osvoboditev »četerice« — proces se je začel 18. julija — temveč boj za demokratizacijo družbe. Vojaške oblasti so četrverico kljub protestom obsodile in niso dovolile niti navzočnosti strokovne javnosti na procesu.

Ustanavljale so se tudi posamezne stranke, ki so predstavljale nepartijsko opozicijo vladi in so v mesecu maju 1989 izdale Majniško deklaracijo, v kateri se zavzemajo za popolno suverenost slovenskega naroda. Največ razburjenja in protislovenske gonje pa je sprožilo zborovanje v organizaciji slovenskih političnih organizacij in združenj v Cankarjevem domu pod naslovom »Za mir in sožitje ter proti uvedbi izrednega stanja na Kosovu«. Slovensko politično življenje je s tem popolnoma prelomilo z

jugoslovansko — srbsko politiko glede Kosova, kar je v bistvu pomenilo začetek konca Jugoslavije, ki se je finaliziral z demonstrativnim odhodom slovenske partijske delegacije pod vodstvom Milana Kučana s 14. izrednega kongresa ZKJ, 20.1.1990, v Beogradu.

V Sydneyu je bilo v Verskem središču Merrylands že decembra leta 1989 prvo srečanje izseljencev, ki so osnovali Iniciativni odbor za podporo demo-

Mihelca Šušteršič, Pavla Gruden in Fredi Brežnik vpisujejo člane Iniciativnega odbora.

**Rudi Brežnik, Martha Magajna,
Fredi Brežnik in Dušan Bakija
na prvem vseslovenskem večeru.**

**P. Niko Žvokelj
je bil tudi
delegat
ustanovnega
kongresa ASK,
28.7.1990.**

**Ustanovni kongres
Avstralsko-slovenske konference (ASK), 28.7.1990.**

**Pater Valerijan je bil eden od delegatov na
ustanovitveni konferenci kongresa ASK, 28.7.1990 .**

**Sprejem delegatov Avstralsko -
slovenske konference (ASK).**

kracije v Sloveniji z namenom, da moralno in finančno podprejo demokratično gibanje v Sloveniji. V mesecu januarju 1990 je bila v Merrylandsu prva seja Društva za podporo demokracije, kar se je hitro razširilo tudi na druge kraje v Avstraliji, kjer živijo Slovenci in poleg moralne podpore so začeli zbirati tudi finančna sredstva za pomoč DEMOS-u in številu registriranih članov je hitro naraščalo. O vseh dogodkih doma in v avstralski slovenski skupnosti pa je obširno poročalo novo ustanovljeno glasilo »Slovensko pismo« pod vodstvom urednice Stanke Gregorič.

Na prvih demokratičnih volitvah v Sloveniji aprila 1990 so dobile večino v skupščini stranke, povezane v skupino DEMOS in za predsednika vlade je bil izvoljen Lojze Peterle, medtem, ko je bil za predsednika republike izvoljen Milan Kučan. Medtem so se v Avstraliji začele priprave na ustanovno konferenco Avstralsko-slovenske konference (ASK) v klubu Triglav v Sydneyu, poleg Verskega središča Merrylands, prvi slovenski organizaciji v Sydneyu, ki je že od vsega začetka podpirala delo Društva za podporo demokracije. Pod naslovom »PRVI VSE-SLOVENSKI VEČER« se je na ustanovni konferenci v soboto, 28. julija 1990, zbralo 44 delegatov iz NSW, ACT in Viktorije, ki so podali referate o položaju in problemih avstralskih Slovencev in predlogi za sodelovanje med njimi. Konferenca se je zaključila s sveto mašo, kulturnim programom in skupno večerjo, kar je organiziral Slovenski narodni svet za NSW in triglavska dvorana je bila nabito polna. Nova slovenska vlada je do konca leta 1990 organizirala referendum, na katerem naj bi Slovenci 23. decembra 1990 glasovali, ali so za neodvisnost in samostojnost svoje domovine. V tem referendumu so sodelovali tudi slovenski izseljenci po svetu. Na referendumu se je 88,5 % volivcev izjasnilo za slovensko samostojnost, odločitev ki so jo enoglasno podprle tudi neštete slovenske organizacije in društva v Avstraliji.

Jugoslovanska vlada odločitve Slovenije ni mirno sprejela in mesec kasneje smo bili na robu državljanske vojne, saj je bila jugoslovanska vojska postavljena v stanje najvišje pripravljenosti. Slovenski izseljenci so z mrzlično aktivnostjo organizirali demonstracije, protestne pohode in sre-

Abuse calls to local community

By ZAC DONOVAN

Tension is building towards conflict among Adelaide's Yugoslav communities as Slovenia and Croatia maintain their bid for independence.

The Slovenian community has said it has received abusive phone calls from people purporting to be Yugoslavs.

Croatian community representatives believe there may be confrontation and harassment if the strife continues.

Yugoslav community president Mr Bistr Ovic said he did not believe the phone calls were from his community, as its members were against violence. He did not want to comment on the conflict, saying the association was non-political.

Father Janez Tretjak from the Slovenian Catholic Church said he hoped there would soon be peace.

There was standing room only at the church during yesterday's service.

*Father Tretjak:
Crowds for mass.*

Father Tretjak said the congregation was about double its usual size and he expected as many people to attend a special mass tonight.

"The congregation was very sad..." said Father Tretjak, whose mother, three brothers and a sister are in Slovenia.

"I am hopeful there will be a peaceful solution. I am scared what will happen."

Slovenian community representative Mr Ivan Zagore said he was certain the abusive phone calls had come from fanatical individuals.

Mr Damir Culic, a Croatian, said most people had relatives in Croatia and were anxious and angry.

čanja z avstralskimi politiki v upanju, da bomo dobili podporo drugih držav za slovensko neodvisnost. V klubu Triglav smo imeli vsak teden nekaj - najprej proslave, srečanja z obiskovalcem iz Slovenije, dr. Pučnikom, potem protestna zborovanja in srečanja in končno smo bili za krajši čas Slovenci složni v skupnem prizadevanju za neodvisnost svoje domovine. V Sydneyu je Alfred Brežnik odprl Slovenski informacijski urad, ki je posredoval svetu informacije o dogajanjih v Sloveniji in v slovenskih skupnostih v Avstraliji. Končno je prišel dan, ko je bila 25. junija 1991 dejansko proglašena neodvisnost Republike Slovenije. Naše navdušenje ob tem pomembnem dnevu se je spremenilo v grozo ob bombnem napadu naslednji dan. Naslovne strani avstralskih časopisov so bile polne fotografij iz Slovenije in izjav zastopnikov slovenskih, hrvaških in srbskih skupnosti v Avstraliji. Klicali so nas »plucky little country« in nas primerjali z Davidom in Goljatom.

V klubu Triglav smo imeli organizirano za petek, 28. junija, svečano proslavo neodvisnosti, ki pa se je zaradi razvoja dogodkov spremenila v protestno zborovanje, iz katerega smo poslali telegrame solidarnosti Milanu Kučanu, Lojzetu Peterletu in Francu Bučarju, zatem smo pod vodstvom patra Valerijana molili za srečo in uspeh domovine.

Naše aktivnosti so se še povečale. Oblekli smo narodne noše, pripravili protestne plakate, dvignili nove slovenske zastave, ki jih je že pred časom dal izdelati Ljenko Urbančič, povabili vse, ki so znali zaigrati slovensko pesem na harmoniki in se napotili v mesto, da bi opozorili vse, ki mogoče še niso vedeli, da je bila mala Slovenija napadena in da se bori za svoj obstoj. Po narodnih nošah so nas poznali pred mestno hišo v Sydneyu, pred konzulati, pred avstralskim parlamentom v Canberri in po enem tednu tudi na letališču, kamor smo hodili pričakat delegate Avstralsko-slovenske konference, ki so šli v Slovenijo na Svetovni slovenski kongres in jih je tam zajela vojna.

Zbirali smo se v Klubu Triglav in poslušali poročila delegatov, ki so se vrnili iz Slovenije in gledali video posnetke, ki so po hitri poti našli pot do nas. Iz različnih držav sveta so začela prihajati priznanja neodvisnosti Republike Slovenije.

**Triglavski pevski zbor
poje na prireditvi v klubu Triglav.**

Članek v časopisu Advertiser, v Adelaidi 01.07.1990.

Janez Janša in predsednik kluba Karlo Samsa.

Za nas je bilo seveda najbolj dragoceno priznanje Avstralije 15. januarja 1992, ki je bilo doseženo posebno po močni diplomatski aktivnosti s strani Avstralsko-slovenske konference. Medtem se je vojna v Sloveniji končala in začelo se je delo odpravljanja posledic vojne. Slovenski izseljenci smo veliko finančno pripomogli k temu delu, saj so samo na gala večerji v klubu Triglav 24. avgusta 1991 zbrali preko \$ 26.000 za pomoč Sloveniji in tako je samo sydneyška slovenska skupnost zbrala okrog \$ 90.000, vsi avstralski Slovenci skupaj pa preko \$ 266.000 dolarjev.

No, vsi vemo, kako se je zadeva končala. V Avstraliji smo imeli veliko pomembnih obiskov slovenskih politikov, ki smo jih z veseljem sprejeli. Imamo svojo državo, ki je sedaj že del evropske skupnosti (EU) in se pogumno bori s težavami, ki so delež vsake dežele, kjer je prišlo do velikih sprememb. V deželi vlada mir in Slovenci ne bi bili Slovenci, če bi bili zadovoljni s tem, kar so si priborili. Mi pa tudi vedno najdemo razloge, da se še nadalje prepiramo, enkrat o zgodovini, drugič o sedanjosti, pa o bodočnosti in če nam tega zmanjka, najdemo kaj drugega. Vsi godrnjamo, hkrati pa smo ponosni, da smo si priborili svojo državo, da so potomci naših priseljencev ponosni na svoje korenine, da veliko ljudi sedaj ve, kje je Slovenija in da je slovenski potni list dragocen, saj imaš z njim vstop v skoraj vse pomembne države sveta. In tako bomo čez nekaj mesecev proslavili dvajset let Republike Slovenije z veseljem in zadovoljstvom, da pripadamo narodu, na katerega smo lahko ponosni.

Slovenski rojaki so na letališču v Adelaidi prisrčno sprejeli ministra za obrambo RS Janeza Janšo, 12.02.1992.

IZPOD TRIGLAVA

Poroča Tone Gorjup

NADŠKOF TURNŠEK NA ČELU MARIBORSKE NADŠKOFIJE. Papež Benedikt XVI. je 3. februarja 2011 sprejel odpoved službi mariborskega nadškofa Franca Krambergerja in na to mesto imenoval dotedanjega mariborskega nadškofa pomočnika Marjana Turnška. S tem je papež ugodil prošnji nadškofa Krambergerja, ki je že v začetku leta prosil za razrešitev. Ob tem je omenil, da je dopolnil 30 let škofovske službe in vstopil v 75. leto življenja. Nadškof Marjan Turnšek, ki je imel že od 28. novembra 2009 pravico do nasledstva, je tako postal novi redni mariborski nadškof in metropolit. Tako je „Slomškova“ škofija po tridesetih letih dobila novega ordinarija. Zunanja slovesnost ob prevzemu nadškofije je bila v nedeljo, 6. marca 2011, v mariborski stolnici. Vodil jo je predsednik Slovenske škofovske konference nadškof Anton Stres. Z njim so bili pri oltarju nadškof Turnšek, prejšnji

ordinarij nadškof Kramberger, ostali naši škofje, škofa iz Gradca in Varaždina ter številni duhovniki. Na začetku svete maše se je nadškof Kramberger zahvalil papežu, škofom, duhovnikom in vsem vernikom za dolgoletno podporo. Obenem je vse prosil za odpuščanje, če je katerega žalil, prizadel ali morda z besedo, nepremišljenim ravnanjem in dejanem celo pohujšal. Nadškof Marjan Turnšek je že 3. februarja, ko ga je papež imenoval za Krambergerjevega naslednika, dejal: „Hočem, z Božjo pomočjo!“ in to ponovil tudi ob zunanji slovesnosti prevzema te službe. Zavzel se je za bratsko sodelovanje z duhovniki in laiki, da bi kot krajevna Cerkev prinašali svetu Kristusa. Nadškofa Turnška poleg dolžnosti, ki mu jih nalaga pastirska služba v krajevni Cerkvi, čaka še zahtevna finančna sanacija nadškofijskega gospodarstva in družb, ki so povezane z njim. V tem duhu je na slovesnosti še dejal: „Spreglejmo

skušnjava razdora in se odločimo za priložnost očiščenja in preropenja v duhu evangelijskih svetov: čistosti, uboštva in pokorščine na vseh področjih. To je Kristusov program za vse, ki mu sledijo; naj bo tudi naš“. Ljubljanski nadškof Anton Stres, ki je slovesnost vodil, pa je v pridigi med drugim opozoril: „Dokler je Jezus Kristus temeljni kamen, na katerem gradimo, ni povoda za strah in malodušje, ne glede na to, kako močan je vihar in kako visoki so valovi, ki se zaganjajo vanjo.“

FINANČNI POLOM MARIBORSKE NADŠKOFIJE.

Že nekaj časa je bilo znano, da se je mariborska nadškofija znašla v hudih finančnih težavah. Vzrok za to so v prvi vrsti z nadškofijo in njenim gospodarstvom Rast povezane družbe Zvon ena, Zvon dva in T-2. Nadškofija si je preko njih želela zagotoviti sredstva za delovanje na področju razvejane pastorage, šolstva in socialno-karitativne dejavnosti. Odgovorni na nadškofiji so se na področju ekonomije izkazali kot slabi gospodarji, svoj del je dodala še kriza. Vodstvo nadškofije je zato že novembra lani v gospodarskem delu spremenilo način delovanja, v soglasju z Vatikanom nastavilo novo vodstvo in za pomoč pri reševanju težav najelo dve mednarodni finančni ustanovi. Po novem letu je italijanski tednik »L'Espresso« prinesel novico, da je mariborska nadškofija zadolžena za 800 milijonov evrov. Na nadškofiji so pisanje zanikali in svoj neposredni dolg ocenili na približno 17,4 milijona evrov, celoten znesek, ki je verjetno manjši, pa se nanaša na družbe, ki so v posredni lasti nadškofije. Ne glede na to je »greh« mariborskih cerkvenih finančnikov omadeževal celotno krajevno Cerkev, tudi številne duhovnike, ki si iskreno prizadevajo za opravljanje svojega poslanstva, večkrat tudi v pomanjkanju. Slovenski škofje so v posebni izjavi priznali, da je nadškofijska gospodarska uprava prevzemala prevleka tveganja s sredstvi, ki so bila lasti Cerkev in njenih vernikov, pri tem pa je tudi presegala svoja pooblastila. Odpovedal je tudi nadzor. Dodali so, da podpirajo mariborskega nadškofa Turnška pri njegovem prizadevanju za pošteno razjasnitev nastalega položaja, za ugotovitev odgovornosti, za jasno in bistveno drugačno usmeritev v gospodarjenju s cerkvenim premoženjem in za personalne spremembe, ki jih bo ta proces zahteval.

NOVI NUNCIJ PRIHAJA V SLOVENIJO S POLJSKE. Papež Benedikt XVI. je 10. februarja 2011 za novega apostolskega nuncija v Sloveniji imenoval nadškofa Juliusza Janusza. Rojen je

bil leta 1944 v krakovski nadškofiji na Poljskem, nedaleč od meje s Slovaško. Po duhovniškem posvečenju je študiral cerkveno pravo v Rimu in vstopil v diplomatsko službo Svetega sedeža. Po več službah na treh različnih celinah je bil leta 1995 imenovan za nadškofa in apostolskega nuncija v Ruandi. To službo je opravljal še v Mozambiku in na Madžarskem, od koder prihaja v Slovenijo. Sočasno bo kot apostolski delegat odgovoren še za Kosovo. Nadškof Janusz poleg materinščine govori še deset drugih jezikov, med drugim kitajsko.

NADŠKOF JURKOVIČ ODSLEJ NUNCIJ V MOSKVI. Nadškof Ivan Jurkovič, ki je bil zadnjih šest let nuncij v Ukrajini, pred tem pa v Belorusiji, po veliki noči odhaja v Moskvo. Benedikt XVI. ga je namreč 19. februarja 2011 imenoval za apostolskega nuncija v Ruski federaciji. To je doslej verjetno najprestižnejše mesto, ki ga je imel kak Slovenec v vatikanski diplomaciji. Po eni strani ima Rusija kot država velik vpliv v svetu, poleg tega je ruska pravoslavna Cerkev največja v pravoslavnem svetu. Papež si obenem že nekaj časa želi, da bi obiskal Rusijo. Za svojega »odposlanca« v Moskvi si je Jurkoviča izbral zaradi dolgoletnih diplomatskih izkušenj in dobrega poznavanja slovanskega in pravoslavnega sveta. Po kaplanski službi v Domžalah je odšel na študij v Rim in kmalu zatem vstopil v diplomatsko službo katoliške Cerkev. V Moskvi je bil med letoma 1992 in 1996, ko je bil svetnik tamkajšnjega predstavništva Svetega sedeža. V tem času je predaval cerkveno pravo na katoliškem zavodu sv. Tomaža Akvinskega v Moskvi in napisal več knjig s tega področja.

STREZNITE SE. Poslanci opozicijskih SDS in SNS so sredi marca na vlado Boruta Pahorja in vladno koalicijo naslovili poziv k vnovični vzpostavitvi socialnega in političnega dialoga v državi. Začeli so ga s klicem »Streznite se,« v nadaljevanju pa so kritično povzeli bilanco vladanja ministrske ekipe in koalicije slabo leto in pol pred koncem mandata. Opozorili so, da je Slovenija iz vodilne države članice EU po hitrosti razvoja padla na njen rep. Javni dolg države se je povečal s 6 na 13 milijard evrov, število brezposelnih pa s 60 na 120 tisoč. Tudi bančni sektor ne deluje zadovoljivo, plačilna nedisciplina je dosegla rekordno stopnjo, prav tako število podjetij, ki so plačilno nesposobna. Koalicija namesto ukrepov za pospešitev gospodarske rasti in ustvarjanje novih delovnih mest sprejema manj pomembne predpise... od ureditve odvetniških tarif do zakona o RTV

in zakona o zapiranju arhivov. Opozicijske stranke so v tem mandatu predlagale več sto protikriznih ukrepov, ki so bili zavrženi. Vlada zdaj razpravlja o enakih rešitvah, ki bodo imele zaradi poglobljene krize bistveno manjše učinke. V opoziciji vladajoči ekipi očitajo, da je razvrednotila socialni dialog in da pri dolgoročno pomembnih odločitvah ne išče potrebnega soglasja med generacijami. Ocenjujejo še, da koalicija nadaljuje politiko pogubne centralizacije države, ki povečuje razlike med razvitimi in nerazvitimi regijami. Opozicija pričakuje razumen odziv vladajoče strani, sicer ji ne bo preostalo nič drugega, kot da izsili predčasne volitve ter tako skrajša agonijo propadanja ter zavaruje gospodarsko in socialno prihodnost Slovenije.

ŠE EN VLADNI VRH. Vladna koalicija, iz katere izmenično „izstopata“ zdaj stranka DeSUS zdaj stranka Zares, ima precej težav z verodostojnostjo. Zato jo že nekaj časa podpira manj kot trideset odstotkov vprašanih. Nekako ji je uspelo, da Slovenijo po besedah Bernarda Brščiča ohranja v umetno ustvarjeni „blaginji“, ki se financira z izjemnim zadolževanjem države. Že od začetka krize napoveduje številne ukrepe za izhod iz krize, a ne more pokazati pravih rezultatov. Vodja poslanske skupine Zares Franco Juri je pred zadnjim posvetom koalicije dejal, da ima vlada zadnjo priložnost, da ukrepa, uredi razmere in izpostavi prioritete, ki bodo odpravile sistemske krivice ljudi. Če tega ne bo storila, je edini izhod zamenjava premiera in postavitve strokovne vlade. Predsednik SLS Radovan Žerjav je ob tem izjavil: „Glede na to, da koalicija sama ugotavlja, da ni sposobna voditi države, je zadeva že bizarna. Po njegovem mnenju je rešitev v preoblikovanju vlade ali predčasnih volitvah. Ko so predstavniki vladnih strank in ministri prišli skupaj, je premier Borut Pahor za medije povedal: „Imamo dovolj moči, da Slovenijo uspešno peljemo skozi krizo!“ Vlada je že ustanovila delovno skupino, ki bo pripravila osnutek novega svežnja ukrepov. Z njimi mora dokazati, da je finančno sposobna iti v korak z najbolj razvitimi evropskimi državami.

JANŠI JE TREBA REČI NE. Predsednik države Danilo Türk je sredi meseca februarja v pogovoru za Mladino med drugim dejal, da je politiki Janeza Janše treba reči ne in prekiniti z navlako tranzicije. Mednje štejem tudi nerazčiščene orožarske zgodbe, zaničevanje pravosodja in cinično manipuliranje z naivnimi razlagami trga in kapitalizma, je še dejal predsednik. V naslednjih dneh in tednih so mediji

kot na ukaz začeli napadati Janeza Janšo in njegovo stranko. Pogrevali so stare afere, zlasti orožarske. V številnih primerih se je izkazalo, da gre le za osvežitev zgodb, ki jih običajno prinesejo na površje pred volitvami. Postregli so z novimi pričevanji, ki so v naslednjih dneh izgubila verodostojnost. Rezultat je bil viden v dveh treh tednih, saj je v javnomnenskih raziskavah podpora Janši in njegovi stranki začela upadati. Predsednik države, ki je po zadnjih parlamentarnih volitvah poskrbel za „likvidacijo“ dolgoletnega zunanjega ministra Dimitrija Rupla (takrat je dejal, da Ruplu ne zaupa, in to je pomenilo, da ne more prevzeti nobene javne funkcije), se je sedaj odločil za odstranitev Janše. Začelo se je s spornim odlikovanjem nekdanjega direktorja Službe državne varnosti Tomaža Ertla. Predsednik države je najvišje državno odlikovanje podelil zadnjemu notranjemu ministru in „šefu“ udbe v prejšnji državi, čemur so ostro nasprotovali številni politiki pomladnih strank, pa tudi udeleženci osamosvojitvene vojne in drugi državljani. Ertl je vodil tajno policijo, ki je med drugim načrtovala teroristične napade na avstrijskem koroškem pred dobrimi tridesetimi leti. Od teh je najbolj znan bombni napad v Velikovcu 18. septembra 1979. Danilo Türk je bil takrat sekretar komisije za manjšinska in izseljenska vprašanja, dva meseca po napadu pa je postal njen predsednik. Predsednik države je lani trdil, da je o akciji izvedel iz medijev in da tudi zdaj ve le to, kar so takrat pisali mediji. Izkazalo se je, da to ne drži in da je lagal. Vmes se je vladna koalicija potrudila in po hitrem postopku sprejela zakon o „zaprtju“ arhivov, oziroma tistega, kar je od njih ostalo. Na dan prihajajo namreč dokumenti o uničevanju arhivskega gradiva že po prvih demokratičnih volitvah v Sloveniji. Türk Janši očita tudi „zaničevanje“ pravosodja. Ne smemo pozabiti, da kandidate za najvišja mesta v sodni veji oblasti izbira predsednik države. Ker na mesta za ustavne sodnike, za predsednika vrhovnega sodišča in za generalnega državnega tožilca prihajajo ljudje, ki so bili v prejšnjem sistemu „družbeno-politično neoporečni“ je razumljivo, da se pomladni krog ne strinja s takim ravnanjem predsednika države. Tu so še orožarske zgodbe. Znano je, da je v nekdanji Jugoslaviji za to področje skrbela udba v sodelovanju z vojsko, ki je poskrbela tudi za razorožitev teritorialne obrambe pred osamosvojitvijo Slovenije. Zato je morala demokratično izvoljena oblast poskrbeti za oborožitev nastajajoče slovenske vojske. Pozneje je z orožjem pomagala tudi južnim republikam. S tem se je ukvarjala že vrsta komisij, posebnih rezultatov in obsodb pa ni

bilo. Pri tem ne smemo pozabiti, da so nekateri člani SDV-ja, ki so imeli leta 1989 določene zadolžitve, to nalogo opravljali tudi leta 1992. Scenarijev za padeč Demosa je bilo več in v vsakem primeru bi bil odstranjen z oblasti. To je bila ena glavnih nalog „udbe“ v prvem obdobju samostojne Slovenije. Del te nevidne „organizacije“ v samostojni državi je aktivno sodeloval tudi v trgovini z orožjem. Kot kaže njeni zvesti sodelavci danes zasedajo pomembne položaje v državi. Kršenje človekovih pravic v prejšnjem sistemu pri tem ni nikakršna ovira. Če v tem smislu razumemo ukaz „politiki Janeza Janše je treba reči ne“, potem je razumljivo, zakaj ob 20. obletnici samostojnosti toliko poskusov za razvrednotenje vsega, kar se je dogajalo v času slovenske pomladi. Nenazadnje je Janševa vlada predsedovala Evropski uniji in utrdila svoje mesto v evropskem prostoru. V tem mandatu pa smo spet postali vodilna država na Balkanu. Predsednik države pa skrbi za dobre odnose s številnimi nekdanjimi članicami neuvrščenih, ki jih vodijo ali so jih do nedavnega vodili diktatorji.

ODSLEJ DVA POTNA LISTA. V začetku meseca marca je začel veljati spremenjen zakon o potnih listinah, ki omogoča pridobitev drugega potnega lista. Sprememba je namenjena tistim, ki pogosto potujejo v države z vizumskim režimom in države Bližnjega vzhoda. Tam lahko žig ene države v potnem listu povzroči težave pri vstopu v drugo.

UMRL JE JOŽKO ŠAVLI. V Tolminu so se sredi marca poslovili od Jožka Šavlija. Neutruden raziskovalec slovenske zgodovine in njenih korenin je umrl 11. marca 2011 na svojem domu v Pevmi pri Gorici. Bralci Misli so se z njegovim delom lahko seznanili že sredi osemdesetih let, ko je izšla knjiga Veneti - naši davni predniki. Poleg tega je napisal oceno knjige Drage Gelt »The Slovenians from the Earliest Times«. V petindvajsetih letih, ki so sledila, je Šavli veliko svojega časa posvetil razkrivanju temeljev, na katerih je zrasla samostojna Slovenija. In kdo je bil Jožko Šavli? Rodil se je 22. marca 1943 v Zatoľminu na Tolminskem, ki je takrat spadal pod Italijo. Po maturi v Ajdovščini je končal ekonomsko fakulteto v Ljubljani. Leta 1975 je na Dunaju doktoriral iz gospodarskih in socialnih ved. Zatem je bil profesor strokovnih predmetov na slovenskih šolah v Gorici, nazadnje na Tehničnem zavodu Žiga Zoisa. Že med študijem ga je zmotilo potvarjanje zgodovine za potrebe vladajoče politike. Načrtno je začel odkrivati zamolčana dejstva,

ki govorijo v prid Slovincem. V osemdesetih letih se je skupaj z Matejem Borom in Ivanom Tomažičem posvetil raziskovanju zgodovine Venetov. Odkrival je temelje, na katerih je zrasla Karantanija in kako se je razvijala. S tega področja je napisal več kot deset knjig, med katerimi so: Slovenska država Karantanija, Slovenska znamenja, Slovenski svetniki, Zlati cvet, Bajeslovje Slovencev, Slovenska državna misel in druge. Nekatero med njimi je priredil in izdal v angleščini, nemščini in italijanščini. V svojih razpravah in študijah je pisal o knežjem kamnu, črnem panterju, drugih slovenskih grbih, zlatorogu, slovenskem denarju, svetnikih, o idrijskih čipkah, slovenskih lipicancih, nageljnu, o rajski ptici, črnem panterju, hišnih znamenjih, vitezi, kranjski čebeli in drugih simbolih slovenstva.

Jožica Gerden iz Mildure nam je sporočila:

»Pred leti sem Jožku Šavlu prevajala več člankov v angleščino, dokler ni našel redno spletno stran in pomoč pri prevajanju od urednikov »Carantha«

<http://www.carantha.net/default.htm>

Poznala sem ga osebno, celo obiskal me je nekoč v Sloveniji in sva šla skupaj na izlet po Mirenski dolini, obiskala sva grob blaženega Lojzeta Grozdeta v Šentrupertu, se sprehodila po čudoviti mokronoški deželi. Nanj hranim veliko lepih spominov, osebne korespondence in sem njegovo delo zelo cenila. Premlad je umrl, toda vem, da je že dolgo bolehal. Naj počiva v miru in Bog naj mu bo pravičen plačnik za vse njegovo ogromno in pomembno delo za slovenstvo.«

TAM DALEČ POD JUŽNIM KRIŽEM. V Ljubljani je izšla knjiga zbranih razmišljanj in esejev Berta Pribca z naslovom »Tam daleč pod južnim križem«. Istran, ki je polovico svojih let podaril Avstraliji, v njej slika vse tisto, kar je doživljal razpet med dvema domovinama. Tako domači kraj kot zdomstvo sta se ga močno dotaknila in mu skozi desetletja odkrivala nova spoznanja. Srce in razum sta v njem izoblikovala zanimive poglede na zdomstvo, slovensko skupnost v Avstraliji, domače kraje in polstoletno družbeno stvarnost, katerim je včasih mogoče pritrditi, drugič pa ugovarjati.

V MINULI ZIMI VRSTA ODLIČIJ ZA SLOVENIJO.

Tina Maze je najuspešnejša slovenska alpska smučarka minule sezone. V finalu svetovnega pokala v Švici je zmagala v slalomu in s tem dobila prvo zlato medaljo v tej disciplini. Drugo zlato medaljo je dobila v začetku marca v superkom-

binaciji na strmini pod Svetimi Višarjami. Poleg tega je še šestkrat stala na stopničkih. To je zadostovalo, da je ob koncu sezone v skupnem seštevku svetovnega pokala dobila bronasto medaljo in srebrno v superkombinaciji. Uspešna je bila tudi smučarska tekačica Petra Majdič, ki je zmagala v zadnjem šprintu sezone v Stockholmu in trem prvim mestom v letošnjem letu dodala še četrto. S tem je dobila že tretji mali kristalni globus in potrdila sloves najboljšje šprinterke na svetu v zadnjih letih. Tudi svetovno prvenstvo v Oslu ji je prineslo odličje in sicer bronasto medaljo v šprintu. Po daljšem času so slavili tudi smučarski skakalci. V Planici, kjer je svetovna karavana 20. marca 2011 končala letošnjo sezono, so v postavi Peter Prevc, Jernej Damjan, Jurij Tepež in Robert Kranjec osvojili tretje mesto. S tem so potrdili dobro pripravljenost s svetovnega prvenstva v Oslu, kjer so si priborili bronasto medaljo. Robert Kranjec se je izkazal še na sklepni posamični tekmi.

Cilka Žagar nam sporoča: UMRL JE JOŽE PREŠEREN.

Pred kratkim mi je Jože Prešeren poslal svojo knjižico »Hiša na samem«, o kateri sem pisala v Mislih. Tudi za božične praznike je še poslal čestitke, za tem pa je utihnil. Mnogi, ki smo brali in sodelovali pri Rodni grudi, imamo Jožeta v lepem spominu. Mogoče bo koga zanimala novica, ki sem jo dobila od doma: Jože Prešeren, glavni urednik Rodne grude in Koledarja Slovenije, je umrl. Pokopali so ga na Žalah v Ljubljani 3. februarja 2011. Zapustil je ženo Zinko in hčerki Katarino in Polono. Poslovilni nagovor je imel njegov prijatelj Janez Kajzer, ki je tudi objavil 'In memoriam' v časopisu Delu, 14. februarja 2011, na strani 4. Ta smrt nas je zelo prizadela, saj je bil Jože blaga, dobra duša. Pred smrtjo je izdal drobno žepno knjižico, v kateri je zajel svoje življenje in svoje bližnje. Naslov tega dela je HIŠA NA SAMEM.

Pismo pokojni mami

Ljubljena naša Mamika!

Nekatere želje so se Vam že izpolnile – od lepega vremena do veličastnega pogreba; druge se še bodo. Čeprav ste napolnili 101 leto, je prehitro prišlo do dneva, ko Vas številna množica domačinov in od drugod, še iz Slovenske Bistrice, posamezniki, cerkveni pevski zbor in g. župnik – zadnjikrat pozdravlja. Bili ste živi zgled resničnega kristjana. Nad vse ste ljubili in cenili sveto mašo, sveto obhajilo in nebeško Mater Marijo. Na prvi petek ste umrli, na te dneve ste vrsto let redno prejemali svete zakramente na domu. Za to so najbolj zaslužni prejšnji župnik g. Štefan Grabar, sedanji župnik g. Boštjan Ošljaj, kanonik g. Martin Panič in p. Niko Žvokelj, veliki dobrotnik naših sester. Večkrat ste rekli: »Ja, to bo moj odhod – moj odhod!«

Ko za Vas molimo, se Vam obenem že priporočamo. Imamo Vas za svojevrstno mučenko. Potrebujemo še čas, da bomo to resničnost sprejeli. Slišimo Vaš glas: »Bog lonaj, vsakemu posebej, predvsem duhovnikom in našim sestram redovnicam, ki sem Vas ob obiskih vabila na ta svoj pogreb!«

Bog povrni tisočkrat vnuku Jožeku in ženi Simoni za nedopovedljivo oskrbo in nego na domu!

Presveto Srce Jezusovo, Brezmadežno Srce Marijino in sveti Jožef, sprejmite jih! Hvaljen Jezus!

Hčerka s. Pavla Kaučič

15. TABOR SLOVENSКИH OTROK PO SVETU

15. YOUTHCAMP OF SLOVENIAN CHILDREN FROM ABROAD

Hočko Pohorje, 6. – 13. avgust 2011

Slovenska konferenca SSK prireja že 15. tabor slovenskih otrok. Prosimo Vas, da informacijo o taboru posredujete slovenskim staršem in njihovim otrokom, ki bi jih morda zanimalo udeležiti se poletnega tečaja slovenskega jezika ter bolje spoznati slovenske navade in običaje, ob tem pa še preživeti čas v družbi sovrstnikov rojakov iz drugih držav.

Na naši spletni strani so informacije o taboru; sem pa za vsa vprašanja na voljo na e-naslovu: luka.klopčič@slokongres.com ali na telefonski številki + 386 1 24-28-552.

Z lepimi pozdravi iz Slovenije,

Luka Klopčič, strokovni sodelavec, Svetovni slovenski kongres

PODELITEV ODLIČJA dr. IVANU REBERNIKU.

Slovenski škofje so na 57. plenarni redni seji Slovenske škofjske konference (SSK), ki je bila 29. in 30. novembra 2010 na Nadškofijskem ordinariatu v Ljubljani, sklenili, da dr. Ivanu Reberniku, bivšemu veleposlaniku RS pri Svetem sedežu, v zahvalo in priznanje za izredne zasluge na področju diplomatske, vzgojne in bibliotekarske dejavnosti na ravni vesoljne Cerkve in Cerkve na Slovenskem podelijo odličje sv. Cirila in Metoda. Slovesna podelitev je bila 14. februarja 2011 v Ljubljani. Temu izrednemu možu, zavednemu Slovincu in katoličanu, ki ga je izredno cenil papež Janez Pavel II. in prav tako sedanji papež Benedikt XVI., ki ga je na avdienci pred slovenskimi duhovniki imenoval »moj prijatelj dr. Rebernik«, iskreno čestitamo tudi slovenski duhovniki iz Avstralije in bralci Misli. Mnogo papeževih blagoslovov za Slovence v Avstraliji je pripotovalo po posredovanju dragega prijatelja, dr. Ivana Rebernika. Naj mu bo sedaj še tu zapisano že večkrat ustno izrečeno povabilo, da skupaj s soprogo obiščeta Avstralijo. Je že čas. Bili bi zelo veseli in počaščeni!

p. Ciril

SKRITI KOTIČKI SLOVENIJE: PO POTEH ŠAVRINSKEGA GRIČEVJA DO DOLINE REKE DRAGONJE

Besedilo in fotografije: Staša Salmič, Miha Koderman

Morda se spominjate, da smo v eni od preteklih številčk Misli pričeli s predstavitvami manj poznanih delov Slovenije. Popotovanje smo takrat zaključili pod strmimi stenami Kraškega roba in tudi v tem prispevku ostajamo v južnem delu **Primorske** – v **Slovenski Istri**. Tokrat vam bomo natančneje skušali predstaviti kulturno in naravno dediščino izbranih vasi **Šavrinskega gričevja** in dolino reke **Dragonje**. Šavrinsko gričevje, imenovano tudi Šavrinija, se nahaja v osrednjem delu Slovenske Istre in zajema flišnat gričevnat svet pod Kraškim robom, med rekama Rižano in Dragonjo.

Gričevje je dobro poznano po vinogradništvu (od tod prihajajo vina sorte Malvazija in Refoš) in gojenju oljk, iz katerih v stiskalnicah – torkljah – pridelujejo zelo kakovostno oljčno olje. Skozi zgodovino je to območje zaznamoval tudi lik **Šavrinke**. Šavrinke so bila dekleta in žene, ki so se preživljale s prodajo kmetijskih pridelkov na trgih obalnih mest Pirana, Izole, Kopra in Trsta. Poleg Šavrinke, katerih trgovanje je cvetelo predvsem od konca 19. stoletja do zaključka druge svetovne vojne, dajejo poseben pečat celotni Slovenski Istri naselja, ki so s stari-

**Pogled na Šavrinsko gričevje:
v ospredju je vasica Padna, v ozadju pa vas Šmarje.**

mi, strnjeno pozidanimi kamnitimi hišami, ozkimi vaškimi ulicami ter bogato zgodovinsko dediščino nemi pričevalci pestrega dogajanja.

Pot po Šavrinskem gričevju začnemo v vasi **Padna**, ki jo lahko obiščete tudi v okviru »Oljčne« oziroma »Vinske poti« po Slovenski Istri, vas pa je zaradi svojih znamenitosti zaščitena kot kulturni

spomenik. Padna se v pisnih virih sicer prvič omenja v 11. stoletju, vendar pa je bilo območje naseljeno že v rimskih časih, o čemer pričajo arheološke najdbe iz 2. stoletja. Padenci, kot se prebivalci Padne imenujejo, se že od nekdaj ukvarjajo s kmetijstvom, še posebej z oljkarstvom in vinogradništvom. Južno pobočje padenskega hriba je tako pokrito z nasadi oljk, med katerimi so nekatere stare tudi 300 let. V srednjem veku so v čast zavetnika vasi, sv. Blaža, postavili cerkev, ki jo lahko opazimo že od daleč. Najstarejši element v cerkvi je lepo izklesan marmorni podstavek iz začetka 9. stoletja, na katerem stoji kropilnik. Ob cerkvi stoji obnovljeno poslopje, v katerem je danes galerija znanega grafika in slikarja **Božidarja Jakca**. Ta se v Padni sicer ni rodil, sta se pa tu poročila in sedem let bivala njegova starša. Kasneje se je Jakac v vas velikokrat vračal in tu tudi iskal motive za svoje slike in grafike. V vasi so se ohranili tudi tipični elementi istrske arhitekture: na vrhu griča strnjeno pozidane hiše, pokrite s korci in dimniki, pa tudi jerte oziroma kamnite preklade na oknih in vratih.

Istrska vinska cesta nas iz Padne pripelje do **Koštabone**, majhnega naselja s strnjanim jedrom na flišnem slemenu, ki se dviga nad dolino Dragonje. Ob samem vhodu v vas nas pozdravi cerkev sv. Kozme in Damijana iz 15. stoletja, v kateri je med drugimi deloval tudi župnik in istrski pesnik Alojz Kocjančič. Koštabona se sicer ponaša s kar tremi cerkvami, kar priča o pomembni vlogi, ki jo je vas nekdaj imela. Prva cerkev nas, kot že omenjeno, pričaka ob vstopu v vas, v središču vasi se nahaja manjša cerkev blaženega Elia, na koncu vasi pa ob pokopališču stoji še cerkev sv. Andreja. Arheologi so nad vasjo našli ostanke kaštelirja oziroma praz-

Cerkev sv. Kozme in Damijana v Koštaboni, kjer je med drugimi deloval tudi župnik in istrski pesnik Alojz Kocjančič.

godovinske naselbine, vas pa je bila kasneje tudi strateško pomembna rimska naselbina, saj je tu potekala trgovska pot, ki je vodila do doline Dragonje. V tistih časih so naselje imenovali **Castrum Bonae**, iz tega poimenovanja pa izvira tudi njeno današnje ime Koštabona. Vasica nam lahko služi tudi kot izhodiščna točka turistične pešpoti, imenovane »Pot vodnih virov«, ki poteka v srednjem porečju reke Dragonje in nam razkriva naravne znamenitosti tega območja. Nedaleč od Koštabone lahko tako občudujemo slap **Supot**, ki spada med 100 glavnih naravnih znamenitosti Slovenije. Slap napaja istoimenski potok, ki pa ni pretirano vodnat, zato si ga je najbolje ogledati po izdatnem pomladanskem ali jesenskem deževju.

Iz več vasi Šavrinskega gričevja in tako tudi iz Koštabone vodijo številne poti do **doline reke Dragonje**: ponekod so to dobro označeni kolovozi in makadamske ceste, ki jih lahko prevozimo z avtomobilom, spet drugje so to komajda prehodne ozke pešpoti. Območje reke Dragonje, skozi katero se lenobno vije najdaljša slovenska reka, ki teče po flišni podlagi, je zavarovano kot krajinski park Dragonja. Dragonjo bi lahko poimenovali tudi samotna reka, saj na svoji poti ne teče skozi nobeno vas, kar predstavlja posebnost med večjimi slovenskimi vodotoki. Počasen tok reke, ki je nekoliko hitrejši le ob obilnejšem deževju, je s svojimi pritoki ustvaril številne erozijsko aktivne rečne oključke, naravna znamenitost doline pa so tudi tolmuni in na mestih, kjer se voda preliva čez vodoravne plasti peščenjaka, slapovi in kaskade. Slednje so najlepše pri **Škrlinah** ob sotočju Rokave in Dragonje ter so predvsem v poletnih dneh priljubljena izletniška točka. Bregovi reke so bili nekoč precej bolj polni življenja; v preteklosti je tu odmeval zvok preko

V dolini reke Dragonje je včasih delovalo preko 40 mlinov. V ospredju so Škrline, priljubljena izletniška točka.

štiridesetih mlinskih koles, danes pa si ob Dragonji lahko ogledate tri obnovljene mline. Na nekdanji živelj spominjajo tudi propadajoče, porušene hiše in vedno bolj obrasli kamniti zidovi, ki so nekdanj dajali podporo terasam. Te bi lahko označili za tradicionalni element kulturne krajine gričevnate Istre, saj so si ljudje na osončenih delih pobočij na tak način že od nekdanj urejali površine za kmetovanje,.

Iz doline Dragonje se lahko povzpne nazaj do vasi Šavrinskega gričevja in izlet dopolnimo s postankom v vasi **Krkavče**, ki so zgrajene na naravni skalnati ploščadi. Najstarejša znamenitost kraja je **Krkavčanski kamen** – kamnit monolit, katerega starost še ni točno določena: nekateri viri mu pripisujejo več kot tri tisoč let, medtem ko spet drugi trdijo, da je nastal v 2. ali 1. stol. pr.n.št. Prav tako kot starost ostaja nerazjasnjen tudi namen kamna – raziskovalci se strinjajo, da je imel kamen v preteklosti obredni namen, izklesani figuri na kamnu naj bi tako predstavljali pogankega boga sonca, čemu sicer nekateri nasprotujejo s trditvijo, da figura predstavlja križanega Jezusa. Posebnost kamna je tudi, da sonce izklesane reliefe najprej obsveti z vzhodne in kasneje iz zahodne strani. Kamnu nekateri pripisujejo tudi oddajanje posebne pozitivne energije, v preteklosti pa so na primer za Božič ob njem kurili hrastovo drevo, kar naj bi ugodno vplivalo na plodnost. Nepojasnjen ostaja tudi izvor kamna, saj kamnine, iz katere je izklesan, ni moč najti v okolici, zato je bil kamen najverjetneje prinesen od drugod. Pot lahko nato nadaljujemo do jedra vasi, ki je, kot že omenjeno, zgrajena na treh plasteh kamnite skalne gmote okrog cerkve sv. nadangela Mihaela. Nekdanj je na tem mestu stala cerkev sv. Ane, danes pa ta del služi novejši cerkveni stavbi kot zakristija. Ob njej stoji zvonik, katerega so v času turških vpadov uporabljali kot obrambni stolp, v 18. stoletju pa so ga prezidali in dogradili v zvonik. Tako kot Padna

V Sečoveljskih solinah še vedno pridelujejo sol po tradicionalni metodi z več kot 700 letno tradicijo.

in Koštabona se tudi Krkavče ponašajo z značilno istrsko arhitekturo, s skrajnega zahodnega dela vasi pa lahko občudujete razgled, ki se vam odpira na dolino Dragonje in okoliške hribe. Posebnost Krkavč je tudi »živi« muzej – **Hiša Vrešje**, kjer si lahko ogledate etnološke zbirke, v črni kuhinji pa vam ob predhodnem dogovoru pripravijo tudi pravo istrsko pojedino, ki vam jo domačinka postreže oblečena v šavrinsko nošo. Utrip istrskega življenja lahko začutite tudi na vsakoletni prireditvi, imenovani Istrski večer v Krkavčah, ki poteka v septembru in kjer nastopajo različne plesne in glasbene skupine, s stojnic pa nas vabijo domače istrske dobrote – poleg vin in oljčnega olja tudi kruh pinca, bobiči, istrski pršut ter druge značilne jedi Slovenske Istre. Podobne istrske dobrote in običaje lahko spremljate tudi na veselicah oziroma **šagrah**, ki jih v vaseh tradicionalno pripravijo ob godu zavetnika vasi in ponavadi vključujejo tudi kulturni program. V nekaterih vaseh pa poleg tega praznika praznujejo tudi **opasilo**, ko se spominjajo obletnice blagoslova cerkve.

Izlet po šavrinskih vaseh in dolini Dragonje lahko zaključite v kateri izmed poznanih vaških gostiln, konec dneva pa pričakate na najsevernejših solinah v Sredozemskem morju – **Sečoveljskih solinah**, kjer solinarji še danes pridelujejo sol na tradicionalnem način, ki izvira iz 14. stoletja.

Za podrobnejše branje o Šavrinskem gričevju in dolini Dragonje vam priporočamo:

Pucer, A. (2005): *Popotovanje po Slovenski Istri*. Koper, Libris.

Simič Sime, S., Pucer, A. (2001): *Slovenska Istra – zaledje*. Ljubljana, IKI

Vinčec, M. (2009): *Istra: Koper, Izola, Piran – kulturno turistični vodnik*. Koper, Arsvideo.

Izvor Krkavčanskega kamna, kamnitega monolita ob vasi Krkavče, še danes ostaja neznan.

ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION

313 Merrylands Road, PO Box 280

MERRYLANDS NSW 2160

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

Phone: 02 9637 7147 and 02 9682 5478 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783 Fax: 02 9682 7692

MOLITEV ZA POSTNI ČAS

Gospod, v tem postnem času se obračamo k Tebi. Pomagaj nam, da bomo znali biti solidarni z vsemi, ki trpijo zaradi krivic. Še posebej pa nam nakloni milost,

da bomo znali biti prav solidarni z vsemi, ki jih je bolečina in praznina pripeljala do odvisnosti.

Gospod, v človeški podobi si se odpovedal vsemu in za vse nas odšel na križ.

Naj v tvojem neizmerno velikem dejanju najdemo moč

za naše majhne in konkretne odpovedi, ki bodo prinašale veselje našim bližnjim.

Pomagaj nam, da bomo v letu krščanske dobrodelnosti in solidarnosti

pripravljeni pomagati trpečim s svojo odpovedjo in z dobrimi deli ter tako nosili upanje v novo življenje.

V LETU, KI JE POSVEČENO KRŠČANSKI DOBRODELNOSTI IN SOLIDARNOSTI, smo imeli že kar nekaj priložnosti, da smo s svojo dobroto pomagali sorojakom in drugim ljudem, ki živijo v naši Avstraliji. Ob januarskih poplavih v Brisbanu in Toowoombi so mnogi ljudje, ki živijo tam, doživeli izgube premoženja, nekateri so tudi izgubili svoje najdražje. Rane se res celijo počasi, toda lahko že rečemo, da se je pomnožila naša pomoč, gmotna in medsebojna, molitev, ki nas tudi povezuje, kristjane in ljudi drugih veroizpovedi, čutenje drug z drugim, kot je za oddajo Slovincem po svetu in v domovini na Radiu Ognjišče lepo povedala Anica Cuderman. Pomnožila so se prijateljstva, ljudje so spoznali dobre sosede, ki so bili prej zgolj skriti za visokim plotom.

Slovinci smo bili, hvala Bogu, v katastrofalnih popl-

avah obvarovani najhujšega. Pač pa je naše rojake, ki živijo v severnem Queenslandu – v Silkwoodu, Tullyju in okolici, prizadela nova preskušnja – ciklon Yasi. O tem in o naši pomoči prizadetim lahko berete posebno poročilo. Naj izrečem zahvalo vsem, ki ste zbirali denarno pomoč – akcija »ROJAK ROJAKU« je bila več kot odmevna med nami, prav tako drugim, ki ste pomagali prizadetim ali med seboj. Veseli bomo, če se boste rojaki, ki živite v Kraljicini deželi, oglasili in poslali še kakšne odmeve, ki bodo naše spodbude za danes in naprej. Slovenci imamo tako lep pregovor: »Kdor hitro da, dvakrat da!« Ko smo v kakšnih takih stiskah, naj to zares naprej drži in velja, doma v Sloveniji, tukaj v Avstraliji ali drugod.

IGRALSKA DRUŽINA MERRYLANDS se je spet sestala po počitnicah in dopustih in zasadila prve lopate, hkrati pa smo ugotovili, da že dolgo nismo igrali igre. Ogledali smo si novejšo igro na DVD-ju, pregledali še druge, ki bi jih uprizorili. Toda – roko na srce in naj bo drugim rojakom MALI – VELIKI OGLAS: potrebujemo nove igralce. Včasih nam manjka moških, zlasti mlajših, drugič manjka obojih -mladih fantov in deklet, saj mlade moči niso več toliko navzoče v naši skupnosti. Hkrati je pa za mlajšo generacijo, ki ne zna več toliko slovensko, lepa priložnost, da se še bolj naučimo slovenskega jezika. Zato vabilo že velja in spet zgornji pregovor: »Kdor hitro da, dvakrat da!« - Interesenti se oglašite patru Darku, ki je predsednik igralske družine, ali kateremu od igralcev, ki bo sporočil naprej. - Dobrodošli ste tudi drugi pomočniki, saj je še toliko stvari, ki jih moramo postoriti: luči, ozvočenje, priprava odra, rekvizitov... (Marsikdo na to ne pomisli, kaj šele na to, koliko truda je potrebno.)

SLOMŠKOVA ŠOLA je tudi odprla svoja šolska vrata, vendar je v razredu še dovolj svežega zrak, ker pogrešamo naše otroke. Že drugo leto ni-

mamo otroške Slomškove šole, ker je premalo učencev. Na prvem sestanku, ki smo ga sklicali prvo nedeljo v februarju, se je prijavil samo eden. Tečaj za odrasle, ki ga vodi p. Darko, pa obiskuje 7 tečajnikov. – Naši otroci pridno rastejo in sobote so za marsikatero neugodne zaradi športnih in drugih dejavnosti, odrasli so zadržani zaradi dela in drugih okoliščin, včasih so nekatere družine tudi zdoma. Vse to nas spodbuja, da najdemo še kake druge rešitve ali predloge.

PUSTNI PIKNIK smo imeli prvo nedeljo, 6.3. Pridružili so se nam častni generalni konzul Alfred Brežnik in žena Jeni ter začasni odpravnik poslov na našem veleposlaništvu dr. Zvone Žigon, ki je pripeljal na obisk v Sydney svojo ženo. Oba sta s svojima lepima glasovoma okrepila naš mešani cerkveni pevski zbor pri sv. maši.

BRATJE FRANČIŠKANI, ki delujemo med slovenskimi rojaki pod Južnim križem: p. Valerijan, p. Janez, p. Ciril, p. Darko smo se po dolgem času zbrali skupaj pri nas v Merrylandsu 14. in 15. marca. Pregledali smo naše delo in načrte, obhajali skupno sv. mašo v ponedeljek zvečer in sami v torek zjutraj, skupno duhovno obnovo ter obenem pregledovali nov angleški prevod reda sv. maše, spremembe mašnih molitev in odgovorov v tretji izdaji Rimskega misala – mašne knjige, ki jo je potrdil (kmalu blaženi) papež Janez Pavel II. leta 2002. – Spremenjen mašni obred v angleškem jeziku bomo začeli poskusno uporabljati z binkoštno nedeljo, uradno pa začne veljati na 1. adventno nedeljo, 27.11.2011.

NAŠA ŠKOFIJA PARRAMATTA praznuje letos svoj srebrni jubilej – 25-letnico. Ustanovil jo je papež Janez Pavel II. 8. aprila 1986. Prvi škof msgr. Bede Vincent Heather je bil umeščen 19.5.1986 in je vodil škofijo do julija 1997. Nasledil ga je škof msgr. Kevin Michael Manning, ki je bil nadpastir naše škofije do januarja 2010, ko se je upokojil in je papež imenoval za njegovega naslednika sydneyjskega pomožnega škofa dr. Anthonyja Fisherja, dominikanca. Škof Kevin Manning se še dobro drži, rad hodi v hribe in v naravo in si je tudi izbral kraj bivanja ob vznožju Blue Mountains za jesen svojega življenja. Pa ne za dolgo, saj ga je papež Benedikt XVI. ob koncu lanskega leta (30.12.2010) imenoval za apostolskega administratorja prostrane škofije Wilcania – Forbes, NSW, dokler ne bo imenovan novi škof za to škofijo. Slovesno praznovanje 25-letnice škofije Parramatta

bo v četrtek, 19.5.2011 ob 7.30 zvečer s slovesno sv. mašo, ki jo bo vodil naš škof dr. Anthony Fisher v katedrali sv. Patrika v Parramatti. Že sedaj si označimo datum, da se bomo lahko pravočasno pripravili in udeležili slovesnosti. Več bo znano v naslednjih tednih.

Škofija Parramatta tudi izdaja svoj mesečni časopis Catholic Outlook. V prvi številki letošnjega leta – februar 2011 je predstavljeno tudi naše slovensko občestvo pod zvonom sv. Rafaela. Škofija Parramatta obsega 49 župnij v zahodnem in severozahodnem območju Sydneya in okolice in tja do Blue Mountains. Poleg teh je še nekaj etničnih skupnosti, med njimi je naša, slovenska s cerkvijo in misijonom sv. Rafaela v Merrylandsu, hrvaška v Blacktownu, kjer so lani praznovali 25-letnico cerkve in misijona, potem kitajska, filijjska (Fiji), filipinska, nemška, madžarska, indonezijska, korejska, italijanska, malteška, poljska, samoanska (Samoa), tamilska (Tamil Community), skupnost Tonga (Tongan Community), vietnamska in skupnost za pastoralo domorodcev – Aboriginov.

(Op. Beseda »aborigini« je latinskega izvora in označuje izvor: »ab origine« - »od izvora, iz vira«, torej, izvorno ljudstvo. Latinska beseda »origo, originis« pomeni - vir, izvir, izvor. Slovenska beseda, ki označuje aborigina, je pa tudi več kot pomenljiva – domorodec. Zakaj je ne bi bolj uporabljali?)

NAPOVEDNI KOLEDAR MERRYLANDS – SV. RAFAEL

KRIŽEV POT molimo vsak četrtek ob 10.00 dopoldne z molitveno skupino, ob 10.30 je sv. maša. Ob petkih prav tako pol ure pred sv. mašo - ob 6.30 zvečer, ob 7.00 zvečer je sv. maša.

Na prvo nedeljo v aprilu, 3.4.2011, premaknemo ure na sončni čas – eno uro nazaj. Od ponedeljka, 4.4., bodo večerne sv. maše ob 6.00 zvečer in tako do prve nedelje v oktobru. Večerne pobožnosti ob petkih bodo po 4.4. prav tako eno uro prej: molitev pred Najsvetejšim ob 5.00 popoldne, križev pot ob 5.30 popoldne.

NA 5. POSTNO NEDELJO, 10.4., bo ob 9.00 dopoldne DRUŽINSKI KRIŽEV POT. Pred sv. mašo spovedovanje. Sv. spoved opravimo lahko že prej ali potem, vsekakor pa poskrbimo dovolj zgodaj.

NA CVETNO SOBOTO popoldne, 16.4., bomo izdelovali butarice na dvorišču za našo cerkvijo. Vabljeni otroci in odrasli. Obvestite se med seboj.

CVETNA NEDELJA, 17.4.: Ob 9.30 dopoldne bo na dvorišču blagoslov zelenja, butaric, oljk, sprevod v cerkev in sv. maša z dramatiziranim pasijonom.

NA VELIKO SREDO, 20.4., bo ob 7.30 zvečer v katedrali sv. Patrika v Parramatti krizmena sv. maša, pri kateri škof blagoslovi sv. olja in posveti sv. krizmo. Zastopniki posameznih župnij ali občestev sprejmejo sv. olja iz škofovih rok in jih na veliki četrtek prinesejo v darovanski procesiji. – Pred sv. mašo se bomo duhovniki že popoldne srečali z našim škofom dr. Anthonyjem Fisherjem, zato ta dan, 20.4., pri Sv. Rafaelu sv. maše ne bo.

VELIKI ČETRTEK, 21.4.: Večerna sv. maša bo že ob 6.00 zvečer (bodite pozorni na spremembo). Letos je velika noč pozna, večerne sv. maše pa bomo imeli že po zimskem urniku. Jezusu se bomo zahvalili za njegov največji dar za nas. Potem bomo molili z njim na Oljski gori (molitvena ura).

VELIKI PETEK, 22.4.: Strogi post. - OBREDI v čast Gospodovemu trpljenju bodo ob 3.00 popoldne. Po končanih obredih ostanimo še nekaj časa v molitvi in premišljevanju pri Božjem grobu.

VELIKA SOBOTA, 23.4.: Ta dan molimo pred Najsvetejšim v Božjem grobu. Vabljeni v večjem številu k molitvi, tudi popoldne, ko boste prinesli k žegnu, ali zvečer, ko se zberemo pri vigiliji.

BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL bodo: na veliko soboto ob 2.00 in 5.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigiliji, v nedeljo pa po vsaki sv. maši.

VELIKONOČNA VIGILIJA na veliko soboto bo prav tako ob 6.00 zvečer (pazimo na uro!): blagoslov ognja na dvorišču, slavje luči, besedno, krstno in evharistično bogoslužje. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil.

NA VELIKO NOČ, 24.4., bosta sv. maši ob 8.00 zjutraj in ob 10.00 dopoldne. Ob 8.00 zjutraj bo VSTAJENJSKA PROCESIJA.

Na VELIKONOČNI PONEDELJEK, 25.4., bo sv. maša samo ob 9.30 dopoldne, po sv. maši skupno kosilo v dvorani in PIRHOVANJE. Pravočasno se prijavite in rezervirajte mize. –

Ta dan je tudi ANZAC DAY, zato bodo molitve pri spomeniku na Klubu Triglav Panthers isti dan ob 5.00 popoldne. – Večerke sv. maše pri Sv. Rafaelu ne bo.

DRUGA VELIKONOČNA – BELA NEDELJA, 1.5., bo letos še posebej pomenljiva, saj jo obhajamo kot nedeljo Božjega usmiljenja. Jezus sam jo je posvetil, ko je čez osem dni znova prišel k učencem in v svojem usmiljenju pomagal učencu Tomažu, da

ga je spoznal. Ta nedelja bo tudi **papeška nedelja ob 6. obletnici izvolitve papeža Benedikta XVI.,** zato bomo pri sv. mašah zapeli zahvalno pesem in molili za sv. očeta. Vse naše oči, srca in poti pa bodo usmerjene v Rim, kjer bo papež Benedikt XVI. razglasil svojega predhodnika – papeža Janeza Pavla II. za blaženega.

Na belo nedeljo začnemo tudi ŠMARNIČNO POBOŽNOST. Šmarnice bodo pri nas vsak četrtek, petek, soboto in nedeljo pri sv. mašah. Potrudimo se za udeležbo.

FIGTREE – WOLLONGONG

Cerkev VSEH SVETIH

Sv. maši sta vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne: 13. in 27.3., 10. in 24.4., 8. in 22.5.

Na cvetno nedeljo, 17.4., bo sv. maša ob 5.00 popoldne. Pred sv. mašo blagoslov zelenja, oljčnih in palmovih vej in butaric.

Na veliki petek, 22.4., bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.

Na veliko noč, 24.4., bo ob 5.00 popoldne obred vstajenja, slovesna sv. maša in blagoslov velikonočnih jedil.

CANBERRA – GARRAN

SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer.

V aprilu bo sv. maša **samo na veliko noč, 24.4.,** prav tako ob 6.00 zvečer. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil.

NEWCASTLE – HAMILTON

KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Velikonočna sv. maša bo **na belo nedeljo, 1.5.2011,** ob 6.00 zvečer.

Sv. maše so redno vsako 5. nedeljo v mesecu, kadar jo mesec ima: 29.5., 31.7., 30.10.

ZLATA OBALA in PLANINKA

Velikonočna sv. maša bo v soboto, 30.4., ob 4.00 popoldne na Zlati Obali v Klubu Lipa, v nedeljo, 1.5., pa ob 10.30 dopoldne na Planinki pri Brisbanu.

PERTH, WA – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

Rojaki boste o patrovem obisku in nedeljskem bogoslužju posebej obveščeni s pismom.

NAŠI POKOJNI

LEOPOLD HUMAR je umrl na svečnico, 2.2.2011 zvečer v Hawkesbury Hospital v Windsorju, NSW. Rojen je bil 18.11.1929 v vasi Britof v župniji Marijino Celje nad Kanalom ob Soči očetu Petru in materi Mariji, rojene Ravnik. V družini je bilo osem otrok, štirje so še živi. Leopold je leta 1948 odšel v Italijo,

odtod pa kmalu v Peru, kjer je živel in delal sedem let. Nato se je odločil za Avstralijo, kamor je prispel leta 1955. Po poklicu je bil varilec in izdelovalec bočlerjev. Poročen je bil najprej s Felicito Žnidaršič iz Šebeljaka. Drugič se je leta 1985 poročil z Danijelo Kolarič v cerkvi v Campsieju 5.7.1985. Danijela je doma iz Idrskega pri Kobaridu. Leopold poleg nje zapušča njenega sina Johna iz prvega zakona, svoje brate Mirka, Jožeta in Marijana in njihove družine ter sestro Jožico, ki živi z družino v Kanadi. - Leopold je kupil farmo v Blue Mountains in gojil razne vrste sadja. Večkrat je šel domov v Slovenijo, zadnjikrat pred štirimi leti. Pred sedmimi leti je začel bolehati. Bil je operiran v bolnišnici Nepean v Penrithu, vendar se mu je izboljšalo samo za kratek čas. Zdravil se je tudi v bolnišnici v Windsorju. P. Valerijan mu je podelil zakramente. Sv. mašo smo obhajali v sredo, 9.2.2011, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

KAREL ZRIM je umrl 4.3.2011 zjutraj v bolnišnici Fairfield. Rojen je bil 11.1.1934 v Matjaševcih v Prekmurju v župniji Kuzma očetu Francu in materi Rozaliji, rojeni Krpič. V družini je bilo sedem otrok, tri dekleta in štirje fantje. Med drugo svetovno vojno

je obiskoval madžarsko in nemško šolo, po vojni pa tudi slovensko. Leta 1953 se je v Mariboru izučil za zidarja in se zaposlil v podjetju Gradis v Trzinu, kjer se je tudi poročil z Nežiko Ropoša. Rodil se jima je sin Slavko. V Avstralijo so prišli leta 1960. Tam se je rodila hči Diana. Karel je delal kot zidar povsod po Sydneyu, kasneje je postal samostojni gradbenik. Gradil je hiše v predmestjih Sydneya in na South Coast-u in jih uspešno prodajal. Zadnja leta sta z Nežiko preživljala svoj čas deloma v Vincentii, deloma na svojem domu v Wetherill Parku. Oba z ženo sta rada prihajala v družbo, na Slovensko društvo in na Triglav in imela veliko prijateljev. Karel poleg žene Neže zapušča sina Slavka – Stevena z ženo Victorio, hčer Diano z možem Davidom, vnuku Joshua, Jordana, Aarona, Jarroda in Brendana, brata Hermana in družino v Avstraliji, brata Franka in Štefana, ki živita v Kanadi, sestre Heleno, Terezijo in Hildo, ki živijo v Sloveniji, in vse njihove družine. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v petek, 11.3.2011, in ga pospremili na Božjo njivo v Liverpoolu.

p. Darko in p. Valerijan

STARE »MISLI«, »RAFAEL«, ČASOPISI, REVIEJE... – KAM Z NJIMI?

Poletje in še prvi tedni jeseni so čas, ko marsikaj pospravimo, postorimo, česar prej nismo, počedimo zaloge, ki so se nabrale, in med temi slednjimi so časopisi, knjige in revije. Med temi slednjimi so naše slovenske revije, vključno stari letniki Misli, Rafaela, ki izhajata v Avstraliji, stare številke Ave Marije, ki izhaja v ZDA, in druge. Marsikdo ne ve, kaj bi z njimi po tolikih letih. Če jih ne boste obdržali, Vas ponovno povabimo, da jih ne vržete proč, ampak jih prinesete v Merrylands.

Prvič smo tako akcijo izvedli pred dvema leti in je bila res odmevna, tudi iz Melbourne in Adelaide ste se oglasili. Tako smo lahko marsikaj izpopolnili, kar je manjkalo v naši knjižnici in hišnem arhivu v Merrylandsu, in poslali drugim knjižnicam v našo Slov-

enijo, kjer je kaj manjkalo: Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani, Rafaelovi družbi v Ljubljani, od koder so nam v zameno poslali revijo Naša luč, Knjižnici dr. Antona Breznika v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu, našim samostanom in gotovo se bo našel še kdo. Vsem darovalcem se najlepše zahvaljujem.

Za zdaj zbiramo MISLI, ki so izšle pred letom 1980. Novejših imamo še več kot dovolj, zato jih prihranite in jih boste prinesli pozneje. Tudi RAFAELA, ki ga izdajamo v Sydneyu, nimamo vseh števil, zlasti starejših. Za druge revije in informacije pokličite v Merrylands p. Darka in se dogovorimo, kako pa kaj. Bog povrni že sedaj!

p. Darko

**Slovensko društvo Sydney
želi vsem članom in prijateljem
ter vsem organizacijam
vesele velikonočne praznike,
debelo šunko in dosti pisanic.**

OGLAS

Slovenec, avstralski državljan, star 66 let, ne kadi, ne pije, še vse pa postori po hiši, išče primerno Slovenko, da bi skupaj preživela starost. Možakar je miren, vljuden in iskren. Če menite, da se Vam tako obeta sreča, pošljite pismo na uredništvo Misli pod šifro JESEN in bomo posredovali naprej.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

Poroča Martha Magajna

Marija, Jožica in Draga pri dopoldanski kavi.

Kot v starih časih na vlaku.

Februarski slavlenci: Ciril in Stana Vatovec, Jože Slavec in Lidija Jeraj.

Slavlenci:
Marica Vrh, Jože Fišer in Martha Magajna.

IZLET V BLUE MOUNTAINS V FEBRUARJU 2011

V mesecu februarju je naš avtobus krenil proti zelenim hribom, ki jih kdo ve zakaj kličejo »Plave gore«. Najprej smo se ustavili za jutranje okrepčilo na Hawkesbury višavah, nad reko Nepean, od koder smo se odpeljali do vlaka Zig Zag, kjer nas je parna lokomotiva odpeljala na slikovito vožnjo po pobočju Blue Mountains. Po končani vožnji z vlakom smo nadaljevali vožnjo z avtobusom do Govett's Leap, kjer smo si ogledali slapove Bridal Falls in za kosilo smo se ustavili v Echo Lodge sredi divjine, kjer smo po kosilu na verandi hranili ptice in druge živali. Po obisku Blue Mountains čokoladne delavnice, kjer smo poskusili domače čokolade in sladoled, smo se odpravili nazaj domov. V mesecu marcu potujemo na južno obalo med vinograde in v dolino Kangaroo Valley.

BALINARJI TRIGLAVA

Balinarska tekmovanja v klubu Triglav Panthers potekajo kot ponavadi vsako sredo popoldne in vsako nedeljo, razen kadar je ples s prijetno slovensko glasbo. Konec januarja smo imeli tekmovanje za pokal dneva Avstralije, katerega pokrovitelji so bili člani, ki so v tem mesecu praznovali rojstni dan: Marica Vrh, Jože Fišer in Martha Magajna. Zmagovalca, ki sta zapisala svoje ime na pokal dneva Avstralije, sta bila Tristan Giacommetti in Vinko Samsa.

Tristan Giacommetti
in Vinko Samsa.

Karlo Samsa
rad pride za družbo
med balinarje,
medtem,
ko čaka na operacijo.

Koncem februarja smo imeli za balinarska tekmovanja kar večje število pokroviteljev: iz Wollongonga sta prišla Stana in Ciril Vatovec, ki sta bila včasih navdušena balinarja, sedaj pa jima Stanino slabo zdravje preprečuje aktivno balinanje, sta pa še vedno ostala navdušena podporna člana in redna pokrovitelja naših tekmovanj.

Skupaj z njima sta slavila rojstne dneve tudi Jože

Slavec in Lidija Jeraj, ki je prevzela pokroviteljstvo v spomin svojemu dolgoletnemu partnerju Jožetu Gabrijelu, ki nas je za vedno zapustil v preteklem letu. Nedeljska balinarska tekmovanja pogosto pritegnejo člane, ki jim je zdravstveno stanje ne dovoljuje več športne aktivnosti, so pa še vedno veseli družbe in pogovora z drugimi prijatelji.

DOGODKI IN PRAZNOVANJA PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Poroča Štefan Šernek, predsednik SDS

Balnanje za Prešernov pokal pri Slovenskem društvu Sydney med slovenskimi klubi Planica Wollongong, SDS in Panthers Triglav je bilo v nedeljo, 30.01.2011, ob 8. uri zjutraj. Pokrovitelj balnanja je bilo Slovensko društvo Sydney in podelili smo štiri nagrade. Prvo nagrado sta dobila Daniel Samsa in Emil Fabjančič, drugo nagrado so dobili Emil Hrvatini, Silvo Franca in Božo Biletič, tretjo sta prejela Mirko Kalac in Bruno Kesmič, 4. mesto sta priigrala Mira Smrdel in Jože Železnik. Vsem igralcem iskrene čestitke od SDS. Naši balinarji balinajo vsako nedeljo popoldan. Navijači so vedno dobrodošli.

V nedeljo popoldan, 06.02.2011, smo imeli **Prešernovo proslavo**. Kljub temu, da je bil vroč dan, temperatura se je dvignila nad 35 stopinj, so rojaki vseeno prišli na praznovanje. Imamo klimo in se lahko ob takšnih dnevih ohladimo. Imeli smo lep obisk. Med nami so bili posebni gostje: častni generalni konzul RS Fredi Brežnik z ženo Jeni, Tanja Smrdel z Radia SBS, patra Darko in Valerijan. Kosilo je bilo pripravljeno takoj po 12. uri, da so lahko vsi končali, predno so muzikanti začeli igrati za ples ob 2. uri popoldan. Ob 3. uri smo začeli s programom. Rebeka Keen nam je zapela slovensko in avstralsko himno, Karina iz družine Zadavec in Rebeka iz družine Brožič sta prenesli venec pred Prešernov kip. Recitirale so: Peerina Keen /Luna sije, kladvo bije/, Milka Debevec /Matiju Čopu/, Zora Johnson /Nezakonska mati/. Nastopili so tudi člani Tria SDS ob spremljavi harmonike, Lojze Gomišek, Zora Johnson, Štefan Šernek s pesmimi Sosedov Francelj in Venček narodnih. Predsednik se je ob koncu programa zahvalil vsem nastopajočim in ostalim obiskovalcem za lep obisk.

Valentinovo in pustno rajanje smo imeli v nedeljo popoldan, 13.02.2011. Poveselili in naplesali smo se ob zvokih ansambla Alpski odmevi Štefana Šerneka - mlajšega. Vse štiri maske so bile nagrajene z denarno nagrado SDS. Bil je lep popoldan in dobro obiskan in po besedah nekaterih ravno tako kot za Silvestrovo. Muzikantje so se dobro odrezali, v kuhinji pa so pripravili hrane za nad 200 ljudi.

V januarju 2011 smo se z avtobusom odpravili na obisk k Slovenskemu društvu v Canberro (*fotografija spodaj*). Zbralo se nas je 50 članov in prijateljev. Najprej smo si v Canberri ogledali Parliament House in kovačnico denarja. Če si si zaželel najnovejši dolarski kovanec, si moral odšteti tri dolarje. Kakšen profit, kaj ne? Imeli smo odličnega šoferja, ki nas je previdno in varno vozil okoli in nas pripeljal v slovenski klub. Takoj ob prihodu smo naredili skupinsko fotografijo in predsednik kluba nas je povabil na pijačo in nato še na kosilo. Zahvaljujem se vsem rojakom v Canberri, kuharicam in predsedniku za odličen sprejem, postrežbo, okusno hrano in obilno vsega. Po kosilu smo zapeli in zaplesali do 5. ure popoldne. Imeli smo s seboj harmonikarja Lojzeta Gominška, pridružila sta se še

Simon Koštrica s harmoniko in Lojze Kavaš s kitaro. Poslovili smo se in predsednik kluba nam je dal tudi pijačo za popotnico. Na avtobusu je bilo veselo in zabavno. Ni manjkalo pesmi in šaljivk. Nasmejali smo se in hitro je minila pot. Hvala našemu šoferju Marjanu Cesarju za varno vožnjo.

Vabilo na trgatve

Po telefonu smo se zmenili, da pridemo **obirat grozdje v Canberro**. Okoli slovenskega kluba Canberra imajo kar veliko brajdo. Odpravili smo se v soboto, 12. marca. Prijavilo se je 52 ljudi. Nič nismo posebej oglaševali. Ljudje so pokazali veliko zanimanje in bomo kmalu zopet organizirali izlet v še kakšne druge kraje.

FELIKS SLANIČ je praznoval 84. rojstni dan v nedeljo popoldan, 27. februarja, pri Slovenskem društvu s svojimi najdražjimi in prijatelji.

MIRA SMRDEL je praznovala svoj 60. rojstni dan v našem društvu, v nedeljo popoldan, 6. marca, s svojo družino in prijatelji (*fotografija spodaj*). Mira je bila nekaj let predsednica našega društva. Se ji zahvaljujemo za njeno požrtvovalno delo pri klubu in v naši skupnosti.

Vsem slavlencem čestitamo in želimo zdravja in zadovoljstva še vrsto let!

Jožefovanje smo imeli v nedeljo popoldan, 20. marca. Vsi Jožeti in Jožice so bili veselo sprejeti. Kuhinja je bila odprta od 12. ure dalje. Za ples in zabavo so igrali Alpski odmevi.

IZ KRALJIČINE DEŽELE – Queensland

Poroča Mirko Cuderman

»Prošnja Stvarniku vsega stvarstva« izpod peresa Jožeta Košoroka se mi zdi zelo primerna za sedanjo dobo. Že pred več kot 30-timi leti je pater Bazilij objavil podobno prošnjo – **molitev za samostojno in svobodno Slovenijo**, katero tudi napisal Jože Košorok. Čeprav se je zdela tista molitev takrat marsikateremu neuresničljiva, je vendar bila uslišana. Sedaj smo že pred 20. obletnico naše samostojne Slovenije. Glasnik Kraljice Miru iz Slovenije ob tej priliki tudi piše: »Znašli smo se v vsestransko kriznem obdobju, ko je skrajni čas za

Anica Cuderman, Jože Čeh, pater Filip in Jana Čeh.

Nedavno sta nas obiskala Jože Košorok iz Syneya in njegova sestrčna iz Slovenije profesorica Marija M. Jurgerle. Na fotografiji sta pred domom Jožeta in Marte Gjerek na Gold Coastu.

ponovno spravo. Zato bodo na Kureščku meseca maja pravna srečanja, na katerih bomo skupaj s Kraljico Miru prosili Usmiljenega Boga za spravo v svojih srcih, za medsebojno spravo vseh rojakov, medsebojno spravo ter za duhovno prenovno naše domovine, naših oblastnikov in politikov.«

Ker je bilo prepozno za objavo v zadnji številki Misli, vam sedaj prilagam fotografijo s patrom Filipom, kjer smo mu tudi tukaj nazdravili za njegov 80. rojstni dan. Na sliki sta tudi Jana in Jože Čeh in moja žena Anica. Pater Filip je tudi obiskal bolnico Rajko Urbas, ki se je takrat nahajala v bolnišnici v Redcliffu.

Gospod Drago Ocvirk je napisal zanimivo knjigo RAJ Z NAPAKO iz življenja misijona na Salomonovih otokih. Zelo lepo opisuje dogodke in zgodbe te tako malo poznane dežele. V tej knjigi lepo predstavi sliko našo kapelico MARIJE POMAGAJ v Marian Valley. Upam, da bo uredništvo MISLI lahko posredovalo to zanimivo knjigo zainteresiranemu kupcu. Sicer pa je naša kapelica tudi dobila lepo priznanje v mesečni reviji LIFESTYLE, kjer je Marian Valley predstavljena kot UNITED NATION OF DEVOTION. **Od vseh številnih kapelic je naša kapelica Marije Pomagaj s sliko na treh straneh predstavljena kot vzorna predstava slovenske skupnosti na tem lepem delu Avstralije.** Res lepa in vesela novica, da je občina Beaudesert Shire Council ponosna na slovenski doprinos v Marijini dolini - pri tukajšnjem združenju vernikov navzočih narodov (United nation of devotion). Znano mi je, da predsednica društva Lipe Irena Jernej skuša na-

Rajka Urbas, pater Filip in Anica Cuderman.

jti primeren čas za slovensko srečanje v Marian Valley, saj je ta kraj res idealen za sproščeno in domače srečanje. Upajmo, da bo tamkajšnjemu odboru Lipe to uspelo.

Tukaj razen pustnih zabav ni posebnih novic. Rad bi pa pohvalil pridne delavce na zemljišču društva Planinke, ki jih je kamera ujela pri kosilu po čiščenju vrta - z leve: Tone Brožič, Tone Živič in Danilo Maver (*fotografija desno*).

SLOVENSKI KLUB LIPA - GOLD COAST

Poroča predsednica Irena Jernej

Še enkrat vam pošiljam članek, ki sem ga napisala o miklavževanju v klubu LIPA. Prosim vas, če lahko ta moj prispevek objavite v naslednjih Mislih in pač napišete zraven, da je boljše objaviti z zamudo kot pa nikoli. Jaz sem namreč zadolžena, da pišem, kaj se na klubu dogaja. Bilo je zadnjič objavljeno nekaj malega od Mirkota in moje slike so bile pomešane med njegov tekst. Vsi člani društva Lipa bi želeli, da se naši članki objavljajo posebej. Lipa in Planinka sta popolnoma dve različni društvi na različnih krajih. Dosti mladih priseljencev sploh ne ve za Lipo, zato hočemo, da bi postali bolj poznani, saj **letos praznujemo že 20. obletnico**. Zelo bomo veseli, če se boste tega našega lepega praznovanja udeležili, ki bo 14. avgusta. Seveda bomo še pravočasno vsem poslali uradna vabila.

Pa še ena prošnja. Opazili smo, da je prišlo do pomote pri sliki našega muzikanta. Pod sliko piše "Franc Hartman je dober muzikant". A žal to ni Franc Hartman, to je JURGEN MULLER in slika je od kluba Lipa. Prosimo, če se ta napaka lahko popravi.

Opomba urednika: Seveda moramo popraviti ta 'tiskarski škrat'. Priznati moram, da sem si ogledoval fotografijo in ugotavljal, da to ni Franc Hartman, ampak na koncu je prevladalo mnenje, da je pač mogoče kakšna njegova fotografija izpred nekaj let, saj ni bilo nikjer napisano, kdo je ta mož. Ko so si pa muzikantje tako podobni! Prosimo za opravičilo tudi Francu in Jurgenu! Velja pa tudi prošnja vsem našim dopisovalcem, da vedno napišete, kaj ali koga predstavljajo fotografije, ki jih pošiljate, kje so nastale in kdo je fotografiral. Tako bomo pa mi lahko zagodli 'škratu'. Hvala!

p. Ciril

Miklavževanje 2010

Decembra 2010 smo imeli prvič na klubu Lipa na Gold Coastu miklavževanje. Prišli smo že zgodaj, saj je bilo potrebno še marsikaj pripraviti, ker smo pričakovali večje število ljudi. Naša pričakovanja so bila upravičena, saj se nas je nabralo krepko preko sto, od tega kar blizu 30 otrok vseh starosti. Uživali so na napihnjenem gradu, ob slikanju obrazov, igranju z žogo. Vsi pa smo se imeli lepo v medsebojnem pogovoru, zelo dobri hrani, ob poslušanju našega muzikanta Jurgena. Seveda pa bi se tudi preko Misli rada še enkrat zahvalila pridnim ženskam za njihove dobrote in našemu mesarju Toniju Obermanu z ženo za obisk in za podarjeno meso. Podaril nam je celo odojka, ki ga je odlično spekel Toni Kralj. Hvala prav vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k temu lepemu dnevu.

Jurgen Muller igra v klubu Lipa na Gold Coastu.

Ciklon Yasi v severnem Queenslandu

V noči med 2. in 3. februarjem 2011 nas je na daljnem severu Queenslanda doletela velika naravna katastrofa. Ciklon Yasi, ki se je razvil nad Tihim oceanom pred kakim tednom, se je počasi približeval naši obali. Obrežje je prekoračil z vetrom s hitrostjo 280 km na uro in padavinami do 400 mm okoli 11.30 zvečer in je divjal vse do 4. ure v sredo zjutraj. Upostošil je naselja in plantaže sladkornega trsa, banan in ananasa. Najbolj prizadeti kraji so Mission Beach, ki je prav na obali, Cardwell, Tully, Silkwood, Kurrimine Beach. Predvidevajo, da je škode za več milijard dolarjev. Nam osebno je ciklon povzročil ogromno škode tako doma kot tudi na farmi sladkornega trsa in ananasa. Po treh tednih imamo še vedno samo eno varno sobo pred dežjem, ne razbitih oken, kuhinjo in kopalnico, kjer sva preživela 7 ur v času divjanja te strašne nevihte. Na avto se je zrušila garaža. Država nam je nudila prvo pomoč, za okrevanje pa je pred nami še dolg proces. Lepo pozdravljeni in naj nas in vas Bog obvaruje tako strašnih nezdod.

Marica Vogrinčič, QLD

Ciklon Yasi je za nami, vendar ne za ljudi, ki živijo v severnem Queenslandu. Gospa Marica Vogrinčič mi je poslala nekaj fotografij, ki zelo realno prikazujejo silo ciklona in njegove posledice - opustošenje na vsakem koraku. Nekaj fotografij tukaj prilagam. Komentar je čisto odveč, razen, a si res lahko sploh zamislimo, kaj so ti ljudje prestali in kaj še bodo prestali, preden se bodo spet postavili na noge, če sploh kdaj. Ko je človek mlad, ima pred sabo še leta življenja. Ljudje v sedemdesetih ali osemdesetih letih starosti, kot sta Leo in Marica Vogrinčič ter Milan Štrasberger, tega časa nimajo več.

Takole je Marica napisala v pismu:

»Vodo imamo, tudi elektriko nekaj ur na dan. Še vedno hladen tuš, vendar je velika vročina, da skoraj ne rabimo tople vode. Za naju, v najini starosti, je to velik udarec. Mene vsaki dan bolj teži, kako naprej...«

Leo Vogrinčič, Milan Štrasberger in moj mož Emil Grosman so prišli skupaj v Avstralijo dva dni pred božičem leta 1957. Nekaj časa smo v Newcastlu celo živeli skupaj v eni hiši. Od takrat se poznanstvo.

Leo in Milan sta prvič odšla sekat sladkorno trstiko leta 1961. Leta so tekla in sčasoma sta kupila stroje za sekanje trsa. Dolga leta sta bila največja kontractorja za sekanje sladkorne trstike v severnem Queenslandu. Pozneje sta to opustila in skupno kupila farmo in sama začela gojiti sladkorni trs, zraven pa še farmo z ananasom in še kaj. To še danes obdelujeta. Dom so si ustvarili v Silkwoodu, kar je nekako v sredini med Tullyjem in Innisfailom, kjer je ciklon Yasi najbolj divjal.

Pred nekaj leti so utrpeli precejšnjo škodo, ko je razsajal ciklon Larry. Milan Štrasberger je takrat izgubil hišo in se je šele pred nedavnim preselil v novo. Na srečo je njegova hiša tokrat utrpela le manjšo škodo, sta pa z Leotom izgubila ves sladkorni trs in ananas, poleg pa še gospodarske objekte in kmetijske pripomočke.

Zdi se mi, da je bila dobrodelna akcija »Rojak rojaku« resnično zelo primerna in dobro zamišljena. Poleg omenjenih, so seveda še drugi Slovenci, ki so ravno tako utrpeli veliko škodo in tudi rabijo pomoč.

Lep pozdrav!

Maria Grosman, Newcastle NSW

DOBRODELNA AKCIJA 2011

»ROJAK ROJAKU!«

Sklepno poročilo o naši pomoči žrtvam ciklona Yasi v North Queenslandu

CIKLON YASI je iz četrta na petek, od 3. na 4. februar 2011, prinesel veliko opustošenje po severnem delu sončnega Queenslanda. Razdejanje, ki je ostalo za njim, primerjajo vojnemu opustošenju. Lahko rečemo, da je vsa Avstralija pa tudi svet s tesnobo pričakoval, kdaj bo ciklon Yasi mimo. Po strašni noči, ki so jo preživljali ljudje našega tropskega severa, je nov dan razodel vso grozoto opustošenja. **Na področjih, ki jih je ciklon najbolj prizadel, živi tudi nekaj naših rojakov – Slovencev: V Tullyju Marija in Ivan Harej in družina njune hčerke Christine, v Silkwoodu Marica in Leo Vogrinčič, Milan Štrasberger in Ema Skočaj – vdova po pokojnem Romanu ter Milan Zalar.**

Pater Ciril je v soboto, 5. februarja 2011, govoril po telefonu z Marijo Harej iz Tullyja. Njen mož Ivan je bil v bolnišnici. Iz Tullyja so paciente preselili v Innisfail. Njuna hiša je grajena po slovensko, je dejala, zato niso utrpeli večje škode. Vode je malo, elektrike ni. Je pa hudo na farmi pri Vogrinčičevih in pri drugih, ki imajo nasade, je povedala Marija, saj Vogrinčičevih ne drugih v Silkwoodu ni bilo mogoče priklicati po telefonu. Vse naše rojake, ki imajo plantaže ananasa, banan in sladkornega trsa, je ciklon Yasi zelo prizadel, saj so vsi nasadi poravnani z zemljo. To je že drugi ciklon v zadnjih letih, ki jih je močno prizadel. Za Marijo in Ivana Harej je bil to že šesti ciklon, ki sta ga doživela v Tullyju in ta je bil najhujši. Ko gledaš okrog, je pogled, kot bi gledal uničenje po bombardiranju, je povedala Marija.

Z več strani je prišla pobuda, da našo tokratno pomoč naklonimo konkretno našim rojakom v Tullyju in v Silkwoodu, za katere vemo, da so bili zelo prizadeti v tej naravni nesreči. V naših slovenskih cerkvah v Melbourne, v Adelaidi in v Sydneyu smo v nedeljo, 6. februarja 2011, vso zbrano pomoč namenili njim. Povabili smo k tej solidarnosti in se ponovno prepričali, da ste se mnogi velikodušno odzvali, kot to mnogokrat storite, posamezno, v cerkvenih občestvih in tudi po naših društvih in klubih, kjer se zbirate.

Pred očmi in srcem imamo svoje rojake z imeni in priimki, in nekateri od njih še niso vedeli za to pobudo, so pa zares potrebni naše pomoči, dobre misli in tudi molitve.

V Melbourne smo zbrali v nedeljo, 6. februarja 2011, v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew 1800 dolarjev. Nabirka je bila brez predhodnih obvestil. Sledili so še darovi posameznih darovalcev – skupaj \$1550, tako, da je sedaj skupna vsota, ki smo jo zbrali v Kew \$3350. Poleg tega so v Viktoriji še darovali: Slovensko društvo Ivan Cankar iz Geelonga \$1000 in na nedeljskem kosilu so na društvu v Geelongu 13. februarja zbrali še \$1210, Slovensko društvo St. Albans je darovalo \$1000, Slovensko društvo Planica Springvale \$1000 in Slovenski klub Jadran je zadnjo nedeljo v februarju podaril \$1000.

V Sydneyu so pri maši 6. februarja 2011 zbrali 730 dolarjev, 1970 dolarjev so darovali posamezniki in znano podjetje iz Sydneya; Slovensko društvo Sydney je darovalo \$500, Igralska družina Merrylands \$300, HASA NSW \$200, Slovensko društvo Tivoli iz Newcastla \$100, Slovensko društvo iz Canberre \$1000.

Akciji so se pridružili tudi v Adelaidi. V slovenskem misijonu svete Družine so zbrali \$1300 in v nedeljo, 20. februarja, so na Slovenskem klubu Adelaide zbrali \$350 in vodstvo kluba je dodalo še \$650 - skupaj torej \$1000.

Povzeto torej: Rojaki iz Viktorije so v tej nabirki »Rojak rojaku« darovali \$8560, rojaki iz NSW \$3800, rojaki iz SA - Južne Avstralije \$2300, rojaki iz Canberre ACT \$1000.

VSI DAROVI SKUPAJ: \$15660.

Hvala najprej vsem darovalcem za vso vašo velikodušnost in pomoč rojaka rojaku! Hvala v njihovem imenu.

Hvala pa tudi p. Janezu, p. Darku in p. Valerijanu OAM za pomoč pri izvedbi te nabirke. Prav tako tudi g. Florjanu Auserju za pobudo in objave na Stičišču avstralskih Slovencev, radijskim sodelavcem Lentiju Lenku OAM, Tanji Smrdel, Meti Lenarčič in Pavlu Šraju ter predsednikom, odborom in članom slovenskih društev: Ivan Cankar Geelong – Jožetu Ramuta, St. Albans - Branku Kojcu, Planica Springvale – Ferdu Toplaku, Jadran – Stojanu Brnetu, Adelaide – Danilu Kreseviču, Canberra – Francu Čuleku, Sydney – Štefanu Šerneku, Newcastle – Mariji Grosman, HASA NSW in Igralski družini Merrylands – Marthi Magajna.

Ko sem v četrtek, 10. februarja 2011, prvič lahko govoril po telefonu z Marico Vogrinčič iz Silkwooda in mi je podrobno opisala dogajanje med ciklonom in razdejanje po njem, je dejala: »Nobenemu ni lahko; vem, da si vsakdo odtrga od svojih ust, da nam pomagata. Hvala!«

Po posvetovanju smo zbrani denar razdelili glede na prizadetost in škodo, ki so jo utrpeli naši rojaki. Najbolj sta bila v tem ciklonu prizadeta Marica in Leo Vogrinčič iz Silkwooda. Njima smo namenili \$7360; Milanu Štrasbergerju iz Silkwooda \$2700, Mariji in Ivanu Harej iz Tullyja \$2200, Emi Skočaj iz Tullyja \$1700 in Milanu Zalarju iz Silkwooda \$1700. Čeke s to vsoto bodo prejeli po pošti v prvem tednu marca 2011. Vso pošto smo 28. februarja 2011 poslali priporočeno na naslov Marice (Marije) in Leota Vogrinčič, PO Box 63, SILKWOOD QLD 4856 in ju zaprosili, da dostavi naslovljencem našo pomoč. Poročilo o tej naši akciji bo objavljeno v Mislih, na slovenskih radijskih programih in seveda bodo tudi vsa sodelujoča slovenska društva in organizacije prejeli to poročilo in zahvalo ter obvestilo o prejemu pomoči.

***pater Ciril A. Božič OFM, Melbourne VIC
Kew, 28. februarja 2011***

Vsem Slovencem, ki ste pomagali v akciji Rojak rojaku, bi se rada zahvalila. Nismo pričakovali takšnega darila. Ko se oziram okoli sebe, vidim hiše brez streh, podrti drevesa..., ampak moramo se zahvaliti Bogu, da ni bilo nobene smrtne žrtve. Vsi smo si med seboj pomagali. Moji domači so mi

priskočili na pomoč. Vnuč je prišel iz Carduela in je hišo pripravil pred ciklonom. Sedaj imamo dež in dež, ceste so zaprte in tako ne morejo nič popravljati. Naš Ivan se ima kar dobro v domu za starejše. Ima svojo sobo in kopalnico kot da bi bil v hotelu. Še enkrat hvala za vašo dobroto in vse skupaj lepo pozdravlja! Naj Vas Bog blagoslavlja!

Marija in Ivan Harej, QLD

Prisrčna hvala vsem rojakom, znancem in drugim ljudem odprtih rok, ki ste prispevali v tej dobrodelni akciji. Vaši prispevki so nam ogromno pomagali pri delni obnovitvi notranje škode. V imenu nas vseh, ki smo sprejeli Vašo pomoč od dobrodelne akcije se še enkrat iskreno zahvaljujem: Milan Strasberger \$ 2700, Marija in Ivan Harej \$ 2200, Ema Skočaj \$1700, Milan Zalar \$ 1700, Leo in Marica Vogrinčič \$7360 - vsi smo sprejeli čeke, ki so bili poslani po pošti in osebno sprejeti. Za pobudo in pomoč se zahvaljujemo patru Cirilu, Florjanu Auserju, prav tako patrom Darkotu, Valerijanu OAM in Janezu za pomoč in izvedbo te akcije. Naj Vam vsem ljubi Bog povrne vse dobrote in požrtvovanje z obilnim zdravjem in dolgem brezskrbnim življenjem. Lep pozdrav!

Marica Vogrinčič, Silkwood, 10.03.2011

ŽIVLJENJE ROJAKOV V SEVERNEM QUEENSLANDU

Piše Milena Cek iz Mareebe

Dan, ko sem uspela poslušati slovensko radijsko oddajo na digitalnem televizorju SBS Radio 1 pred dvema letoma, sem zabeležila kot poseben dogodek. Našla sem pot do slovenskih rojakov in dejstvo, da se tudi jaz lahko pridružim dogajanju in utripu društev in vsakdanjega življenja naših ljudi v Avstraliji. Do takrat sem imela edini stik osebno, preko telefonske veze s svojci in prijatelji in pa častitljivo revijo MISLI.

Imenitno je poslušati naše mlade napovedovalce na radiu SBS: Tanjo Smrdel, Lentija Lenka in Pavelčka Šraja. Jaz jim iz srca čestitam in se jim zahvaljujem za njihov trud. Vedo naj, da smo vsi zelo ponosni na njih! Oni naj bodo tudi v zgled drugim mladim Slovencem!

No in tale radijska oddaja me je pravzaprav prebudila in sem prišla do spoznanja, kako neboljeni, kako samotni in čisto izgubljeni smo Slovenci tukaj v okolici Cairnsa, Townsvilla in še kje. Nimamo ne kluba, ne slovenske cerkve, ne žive duše, da bi nas zastopala in da bi vedeli kam pripadamo, da o

kakšni kulturni prireditvi niti ne govorim. Marsikdo bi rekel: »Ja, pa saj vas je samo malo!« No, in ravno to je tisto, zakaj sem se odločila, da našim Slovencem širom Avstralije povem, da to ne drži. Rada bi jim tudi povedala, da naj se zavedajo, kako srečni so lahko, da imajo slovenske organizacije, cerkve in duhovnike ter razne predstavnike, da jim pomagajo v kulturnem in pa vsakdanjem življenju.

Te možnosti, ki jih imate po večjih skupnostih, je zavidanja vredno, mi tukaj na severu lahko samo sanjamo!

Še posebno mladim kličem: »Podpirajte to, kar so vam predniki s trdom pridobili, spoštujte in negujte vse te dobrine, da bodo tudi Vaši potomci deležni in, da bodo lahko ponosni, da so potomci enega kulturnega naroda.«

Kot slišim in berem, da se dogaja en tako rekoč »fenomen«, da se nekateri naši mladi Slovenci, ki so tukaj rojeni in tisti, ki se zadnje čase za stalno priseljujejo v Avstralijo, oddaljujejo naši slovenski skupnosti. To dejstvo je zelo žalostno in nespre-

jemljivo. Vem, to se dogaja tudi tukaj v Cairnsu, saj sem osebno doživela takšne primere. Za Cairns je včasih opravičljivo, ker pač nimamo nobene povezave in ne skupnosti. Mnogi naši rojaki pa so tudi že v letih in so se pač že vdali v usodo. Ko jih vprašam ali poslušajo slovensko oddajo, samo zamahnejo z roko, rekoč: »Kakšen radio pač, saj tukaj ne moreš nič slišati, je predaleč!«

Kot že rečeno, naši Slovenci v severnem Queenslandu so vedno bili prepuščeni samim sebi. Nikogar niso imeli, da bi zastopal njih ali jim pomagal v težki situaciji. Tako je še dandanes. Zato želim opozoriti naše rojake, da sedaj, ko obstaja nova tehnologija, da si na digitalnem radiju, še boljše, na digitalnem televizorju namestite SBS - RADIO 1, vsako nedeljo in torek ob 8. uri zjutraj.

Vem, bralci Misli v velikih skupnostih ne boste mogli verjeti, ker je to za vas že stara zbledela novica, kajne?

Rekla sem že, da ne drži pravilo, da nas je Slovencev v severnem Queenslandu zelo malo. Res pa je, da smo zelo raztreseni in oddaljeni v raznih mestih in naseljih. Jaz z veseljem ugotavljam, da nas je še kar precej in rada se srečujem z na novo odkritimi Slovenci. Rada bi en dan presenetila vse naše bralce v Mislih s poročilom o približni številki, koliko nas je, tako recimo od kraja Tully proti severu. Želim vas povabiti k sodelovanju! Želela bi, da se pridruži mogoče nekdo tudi iz Townsvilla ali okolice, ki naj bi preštel tamkajšnje Slovence, tako, da bo številka vsaj približna. Vem, da popolna ne bo nikoli, saj smo že dosti zamudili, ker pač nekateri se več ne opredeljujejo za Slovence. Praviloma bi morali prištevati tudi pravnučke.

Prosim oglasite se! Pri Mislih dobite mojo telefonsko številko ali pa e-mail.

Vedno, ko se Vam oglašam, Vam dopisujem v Misli o pokojnih in pogrebih, ciklonih in žalostnih novicah. Danes pa imam zelo zanimivo zgodbo o mladih Slovencih, ki jim pomeni domovina staršev in starih staršev Slovenija, nekaj posebnega, pravi zaklad. Predstavljam Vam pristrčno Slovenko, ki živi v Mareebi blizu Cairnsa, severni Queensland in je druga generacija Slovencev, Amalija Goulding. Njena mama in mi vsi, ki jo poznamo, jo kličemo Malči. V bolnišnici, kjer je zaposlena kot medicinska sestra, pa je znana kot Sister Brez. Njen dekliški priimek je Brezavšček in zato, ker je bilo Avstralcem nemogoče izgovoriti to besedo, je še danes Malčino ime Sister Brez.

Malči se je rodila v Italiji, staršem Francu in Gabrijeli Brezavšček, ki sta bila v begunskem kampu Rieti. Malči ni navadna, druga generacija Slovenka, ampak zelo ponosna na svoje korenine in domovino Slovenijo. S pomočjo njenega zelo pridnega moža Owena Gouldinga sta se odločila, da bosta obnovila domačijo v Sloveniji, v vasi Grgarske Ravne. Iz njihove vasi, kjer sem ju obiskala ob priložnosti, ko sta bila doma v Sloveniji, se vidi Sveta Gora s cerkvijo. Bil je zelo lep dan in pogled kot na razglednici. Malči in Owen sta domačijo že skoraj do konca obnovila. Tja se zelo rada vračata in sta nad vse ponosna, da sta lahko sprejela svojo družino, otroke rojene v Avstraliji Kathy Lee z možem Christopherjem in prvorojenega vnučka in pa žlahto iz Avstralije. Lani, 14. avgusta, so pri Brezavškovih v Grgarskih Ravnah imeli zelo imenitni in slovesni dan. Praznovali so zakrament svetega krsta vnučka Benjamina in 60. rojstni dan none Amalije Goulding - Malči. V domači cerkvi Svetega Križa na Batah se je krstil mali Benjamin, prav tam, kot njegova pradedek in prababica Franc in Gabrijela Brezavšček. Škoda, da prababica Gabrijela ni mogla biti zraven. Na žalost je že zelo oslabela in je stara častitljivih 95 let.

Ta opisani dogodek je bil tudi nekaj zelo posebnega za vaščane Grgarskih Raven, saj takšni dogodki so res redki. Čestitam Malči in Owenu, da sta svoji družini omogočila, da so spoznali, da so potomci enega plemenitega naroda. Upam, da se bo slovenska kri še dolgo vrsto generacij rada vračala tja, od kjer so pognale korenine.

Upam, da bo ta zgodba v vzgled našim avstralskim Slovincem, ki imajo podobne razmere kot Malči Brezavšček Goulding.

Rada bi še dodala, da so bralci Misli lahko čitali v januarskih - februarjskih Mislih na strani 22 in 23 zgodbo, ki jo je Malči napisala v angleščini o svojem vnučku Benjaminu.

Lep pozdrav in v imenu naših rojakov v severnem Queenslandu pristrčne čestitke ob 60. obletnici naših MISLI. Bog povrni za ves trud in skrb.

Hvala, gospa Milena, za ta Vaš lep dopis s severnega Queenslanda, kamor so v preteklih tednih večkrat romale naše misli in srca, kot lahko beremo v poročilu o dobrodelni akciji »Rojak rojaku!« Le oglasite se še kaj. Mogoče bo pa nekega dne le prilika, da se na Severu ustavi tudi kdo iz uredništva Misli in da se še bolj povežemo. Bog živi!
p. Ciril

HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION

51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

p. Janez Tretjak OFM
Email: tretjakj@gmail.com

Phone: 08 8121 3869; 08 8346 9674 Mobile: 0458 504 122

PRAZNOVALI SMO: V soboto, 19. februarja 2011, smo praznovali **90. rojstni dan gospe JULIJANE VIOLA**. Luč sveta je zagledala 19. februarja 1921 v vasi Lokovec pri Grgarju; iz iste vasi je doma koprski škof msgr. Metod Pirih. V Adelaidi je vse od leta 1950. Kljub bolezni in letom jo redno vsako nedeljo hčerka Silva pripelje k sveti maši. Naša skupnost ji je hvaležna za zvestobo in tudi za njeno pomoč našemu verskemu središču, predvsem pa duhovniku. Ob praznovanju smo ji zaželeli zdravja in da bi še naprej, dokler bo zmogla, prihajala v našo skupnost (**foto stran 2**).

Marca pa sta visoki rojstni jubilej praznovala **gospa MARIJA NOVAK** 7. marca, **gospod JOŽE VUZEM** pa 13. marca. Gospa Marija je, dokler ji je zdravje dopuščalo, rada pomagala v kuhinji in leta bila v skupini žena, ki so ob nedeljah prinesle okusno domače pecivo in so postregle po sveti maši v dvoranci, ves dohodek pa je darovala za cerkev. Bog povrni Marija!

Jože Vuzem (**na sredini fotografije desno spodaj**) pa je sedaj že s pokojno ženo Marijo skrbel za čistočo okrog cerkve in pa misijonsko hišo in vrt. Koliko sta z ženo storila in denarno pomagala, vesta Jože in Bog, vseh izdatkov niti meni nista povedala. Karkoli je bilo treba nabaviti in kadarkoli je bil Jože na misijonu. Sedaj, odkar je izgubil svojo življenjsko sopotnico in mu moči zaradi let in trdega dela v življenju ne dopuščajo, vendar še vedno pride pomagat, pokosi travo in tudi skrbi, da je nedeljska nabirka oddana na banko, seveda mu pomaga hčerka

Linda. V nedeljo, 13. marca, smo v družinskem in prijateljskem krogu praznovali in Jožetu nazdravili še na mnoga zdrava leta. Odkar nima več žene, se je preselil h hčerki Lidi in zanj zares skrbi z vso ljubeznijo. Jože pa pripelje vnuka Andreja in Nikolasa k sveti maši, kjer sta že vrsto let ministranta. Gospod Jože, naj Vam bo še naprej lepo v naši skupnosti in Bog Vas in vse, ki ste obhajali rojstne dneve, ohranja in živi!

Obisk pri dobrotnici naše cerkve Zvonki Horvat.

V nedeljo, 20. marca 2011, se je srečala s častitljivim očakom Abrahamom naša zvesta sodelavka **ROSEMARY POKLAR**. Pri sveti maši smo zanjo molili, naj jo Bog varuje in blagoslovlja na njeni življenjski poti. Rosemary že dolga leto bere v cerkvi pri sveti maši berila, je izredna delivka svetega obhajila, pomaga v kuhinji, in če je potrebno nas zastopa v škofiji; že vrsto let pomaga kot tehnik pri radijski oddaji in bere z menoj pri oddaji, kadar je potrebno, me zamenja pri oddaji in v cerkvi je vedno na razpolago in pomaga, kjer je potrebno. Za našo skupnost veliko naredi in smo ji ob koncu svete maše gospa Silva Šajn v imenu skupnosti izročili cvetje in voščilnico z željo Božjega varstva in zahvalo za vse, kar naredi za slovensko skupnost. Rosemary pa je vso skupnost počastila s kavo, pecivom in moške s pijačo. Rosemary, Bog Ti poplačaj za vse dobro in pomoč in Bog Te živi na mnoga leta!

POGREB: Poleg veselih novic so tudi bolj otožne. V Perthu je 13. julija 2010 umrl za rakom **JOŽE UDOVIČ**. Jože je bil rojen leta 1935 v vasi Dolenje pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišel z ladjo leta 1954. Po poklicu je bil avtomehanik. Nekaj let je živel v Melbournu, zatem se je preselil v Adelaido. V Adelaidi je ob obiskih p. Bazilija rad prišel s prijateljem Brankom Kresevičem k slovenski sveti maši. Tudi v Adelaidi ni bil dolgo in se je preselil v Zahodno Avstralijo, v Perth. Jože je bil sam, v Melbournu je imel brata, ki je že pred nekaj leti umrl. Pokopan je bil v Perthu in zapušča v domovini dve sestri in v Avstraliji nečaka ter v Adelaidi zvestega prijatelja Branka, ki ga je obiskal v času njegove bolezni in daroval za sveto mašo za pokojnega.

Obisk rojakov v MILDURI bo 3. aprila 2011. Sveta maša bo kot ponavadi pri družini Gerden, ob 6. uri zvečer, po sveti maši pa prijetno druženje. Rojaki v Milduri vabljeni k slovenski sveti maši.

RAZPORED ZA PRAZNIKE

NA CVETNO NEDELJO, 17. aprila, bo pred sveto mašo pred cerkvijo blagoslov zelenja in procesija v cerkev, med sveto mašo bo branje pasijona.

NA VELIKI PONEDELJEK bo v katedrali zvečer ob 6. uri krizmena sveta maša in blagoslov olj.

Med sveto mašo duhovniki obnovimo obljube. Po sveti maši bo razdelitev svetih olj. Lepo vabljeni h krizmeni sveti maši, ki jo daruje nadškof z duhovniki adelajdske nadškofije.

VELIKI ČETRTEK zvečer ob 6. uri sveta maša v spomin na zadnjo večerjo. Po sveti maši prenos Najsvetejšega v stransko kapelo »ječo«, nato molitev za duhovniške poklice.

VELIKI PETEK popoldne ob 3. uri obredi velikega petka. Po končanih obredih peti rožni venec pred božjim grobom. Prilika za sveto spoved.

VELIKA SOBOTA: Popoldne ob treh rožni venec, zatem blagoslov velikonočnih jedil. Zvečer ob 6. uri velikonočna vigilijska procesija. Po končanih obredih bo blagoslov velikonočnih jedil.

NA VELIKO NOČ bo ob 10. uri **vstajenjska procesija in nato slovesna peta sveta maša**; poje zbor, med obhajilom pa ljudsko petje. Po sveti maši bo za otroke iskanje pirhov in zajčka okoli cerkve!

Na veliko noč popoldne bo ob 2. uri slovenska velikonočna radijska oddaja v priredbi verskega središča.

ZAKRAMENT SVETE SPOVEDI lahko opravite v postu vsak petek in nedeljo po sveti maši, v velikem tednu pa v četrtek, petek in veliko soboto pred in po obredih.

pater Janez

**BLAGOSLOVLJENE PRAZNIKE GOSPODOVEGA VSTAJENJA
VOŠČIMO VAŠI DUHOVNIKI S SVOJIMI SODELAVCI**

IN UREDNIŠTVO MISLI.

**PRAZNIČNIM POZDRAVOM SE PRIDRUŽUJEJO TUDI MISIJONARJI,
KI SO DELEŽNI VAŠIH MOLITEV IN DAROV TER PATRI IN SESTRE,
KI SO DELOVALI MED VAMI!**

GOSPOD JE VSTAL, GOSPOD ŽIVI, ALELUJA, ALELUJA!

Sts. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič
E-mail: cirilb@bigpond.com
misli@bigpond.com
DOM POČITKA -
MOTHER ROMANA HOME

Phone: 03 9853 7787 Mobile: 0412 555 840 Fax: 03 9853 6176

ČE V HIŠO RADI PRIDEJO LJUDJE, JE TO GOTOVO DOBER ZNAK.

In naš Baragov dom v Kew je kar vedno obljuden; trudimo se, da tudi gostoljuben. Poleg nas, ki tukaj stalno živimo – vedno nas je tam okrog 14, je vsak dan kar nekaj obiskov naših ljudi iz Melbourne in vse več je tudi obiskovalcev iz Slovenije. Seveda ne moremo vseh imenovati, kateri 'pokljukajo' na vrata našega doma, toda nekaj jih pa le imenujmo. V februarju so bili med nami prelat Andrej Svete, g. Jože Ovniček, g. Maks Ipavec, g. Mitja Štirn, g. Janez Bernot. Z njimi je bil tudi prelatov brat Franc Svete. Novinar TV Slovenija Marjan Šrmpf in snemalec Robert Kranvogel iz Maribora sta v nedeljo, 20. februarja 2011, snemala dokumentarno oddajo o življenju in poslanstvu slovenskega misijona v Viktoriji. Med nami je bil tudi Florjan Auser, direktor Slovenian Media House iz Sydneya, član Sveta Vlade RS za Slovence po svetu, ki zbira gradivo za praznovaje 20. obletnice samostojne Slovenije. V petek, 4. marca 2011, smo imeli v slovenskem misijonu v Kew na delovnem kosilu veleposlanika Andreja Benedejčiča, glavnega direktorja za globalne zadeve in politično multilateralo na slovenskem zunanjem ministrstvu, ki je bil na uradnem obisku v Avstraliji kot gost avstralskega zunanjega ministarstva.

Za teden dni sta bila na poslovnem obisku v Avstraliji od 5. do 13. marca 2011 podjetnika Anton Božič in Tomaž Hočevar z Dolenjske in sta bila naša gosta. Iskreno se zahvaljujeta za gostoljubje ter g. Francu OAM in Mariji Vodušek za veliko strokovno pomoč pri navezovanju poslovnih stikov v Avstraliji, ki bodo v prihodnosti omogočili posel med Avstralijo in Slovenijo. Podjetnika sta se pri nas srečala tudi s podjetnikom Dimitrijem Lajovicem in njegovo ženo Susan iz Sydneya ter odpravnikom poslov Veleposlaništva

RS v Canberri dr. Zvonetom Žigonom. Srečali smo se tudi z gospo Ireno, soprogo dr. Žigona, ki je prišla na obisk. V torek, 22. marca, se je oglasil pri nas docent dr. Andrej Lisec, ki predava na Fakulteti za logistiko v Celju in v Krškem in je bil na službeni poti za teden dni v Avstraliji.

Vsak tak obisk seveda prinese nekaj novega, svežega in domačega in tudi odnese, upamo vsaj za večino, nekaj lepih, tudi domačih vtisov iz - za večino daljne dežele Avstralije, ko se je srečal(a) z utripom slovenskega misijona v Melbourne. Mnogi se še leta hvaležni oglašajo ob praznikih in drugih priložnostih ter vabijo, da se srečamo v Sloveniji, nekateri pa seveda tudi hitro pozabijo. Bogu pa hvala tudi za to, ne tako nepomembno poslanstvo. Gotovo pa je to mogoče zaradi vseh vas, ki se stalno trudite, pomagajte, sodelujete, darujete, molite za nas, ki smo tu vpreženi 24 ur na dan.

PREŠERNOVA PROSLAVA v nedeljo, 6. februarja 2011, o kateri piše Draga Gelt OAM v teh Mislih, je res lepo izzvenela kot uvod v praznovanje 20. obletnice samostojne države Slovenije. Hvala Igralski skupini pod vodstvom Drage Gelt za lep kulturni dogodek in pomenljivo darilo. Hvala vsem sodelujočim in vzornemu občinstvu.

ZAČELO SE JE NOVO ŠOLSKO LETO!
SLOMŠKOVA ŠOLA in TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE sta pričela s poukom tretjo nedeljo v februarju, 20.2.2011. Pouk traja od 11.20 dopoldne do 12.50. popoldne; redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu ter še občasno po urniku. Ravnateljica šole Veronica Smrdel Roberts in voditeljica tečaja Draga Gelt OAM sta veseli novih začetkov. V šoli je 21 učencev, na tečaju pa 7 študentov. Otroci Slomškove šole so imeli tretjo

nedeljo v februarju in v marcu v prvem delu maše posebej oblikovano bogoslužje, ki ga je zanje pripravila učiteljica verskega pouka v katoliški šoli Rachel Lenko. Po pozdravu na začetku maše odidejo v razred, za izpoved vere pridejo nazaj v cerkev in takoj sodelujejo pri prošnjah za vse potrebe in darovanski procesiji. Hvala Rachel za to lepo delo evangelizacije mladih.

NOVI PASTORALNI SVET 2011 – 2016 ima poleg predstavnikov skupin, ki so že leta aktivne v skupnosti, še dve novi skupini: skupino, ki skrbi za našo kapelo Sv. Družine z mozaikom Marije Pomagaj v Ta Pinu v Bacchus Marshu in skupino za diakonijo, namenjeno skrbi in delu z bolnimi in starejšimi. Vodstvo prve skupine je naloženo Angelci Veedetz; vodstvo skupine za diakonijo je prevzela Ana Maria Cek, ki sicer dela kot prevajalka v bolnišnici Monash Medical Centre v Claytonu in se vsak dan že službeno srečuje z bolnimi. Skupino sestavljajo člani Pastoralnega sveta Tilka Lenko, Angelca Veedetz in Marko Zitterschlager ob sodelovanju še zunanjih sodelavcev. Vsaj dvakrat na leto bomo za bolne in onemogle pripravili posebno srečanje v cerkvi in dvorani. Prvo tako srečanje bo v soboto, 2. aprila 2011, ob 11. uri dopoldne. Pred mašo bo priložnost za spoved, potem bo sveta maša, podelitev zakramenta svetega maziljenja in potem še pogostitev v dvorani. Seveda bomo rabili prostovoljce, da bodo starejše pripeljali v cerkev in potem nazaj domov. Telefon Ane Marie Cek: 9850 8615, mobilni 0421 007 115.

Pastoralni svet je imel letos svojo prvo sejo 7. februarja in vse, kar sedaj berete na teh straneh o delu in načrtih, je sad njegovega snovanja in dela mnogih skupin, ki jih PS predstavlja. Prihodnja seja bo v torek, 3. maja 2011, ob 7.30 zvečer v Baragovem domu; smo jo prestavili na poznejši datum po veliki noči in na torek, kajti ob ponedeljkih ima vaje Igralska skupina, ob torkih bodo seje PS in tudi Odbora zaupnikov Doma matere Romane, ob sredah so pevске vaje.

V dvorani je vsako tretjo nedeljo v mesecu **DRUŽINSKO KOSILO**, ki ga pripravljajo članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič in druge sodelavke in skupini, ki jih vodita Majda Brožič in Angelca Povh ter skupina z Jadrana in St. Albansa. Cena kosila je \$ 13.

GREGORIJANSKE MAŠE: Naš pokojni mežnar MAKS KORŽE je v oporoki naročil zase, da se po njegovi smrti zanj opravi »gregorijanske maše«.

Od sobote, 9. februarja 2011, pa do nedelje, 20. marca, je bila vsak dan opravljena sveta maša zanj. **GREGORIJANSKE MAŠE** nosijo ime po papežu sv. Gregorju Velikemu, ki je ob smrti meniha Justa v samostanu sv. Andreja na hribu Celiju v Rimu odredil, da se za pokojnega trideset dni opravi sveta maša in to vsak dan. Ko se je opravila trideseta, se je rajni prikazal svojemu bratu Kopiozu in mu naznanil, da je rešen iz vic. Ta dogodek je bil povod, da so v Zahodni Cerkvi začeli obhajati tako imenovane »gregorijanske maše«. Liturgična zakonodaja določa, da se morajo maše opraviti v tridesetih dneh, ni nujno, da jih opravi isti duhovnik in določeno je še: če se zaporedje tridesetih maš iz nepredvidenega in pametnega vzroka (pogrebna maša npr. ali bolezen) prekine, se ohranijo sadovi prošnje, ki jih je doslej cerkvena praksa in pobožnost vernikov priznavala temu zaporedju tridesetih maš, z mašami je pa potrebno nadaljevati takoj, ko vzroka za prekinitev ni več. Sedaj določeni dar za »gregorijanske maše« je v Sloveniji 570 €, pri nas v Avstraliji pa \$ 750.

Ste že kdaj pomislili, kdo bo daroval za sveto mašo za Vas, ko Vas ne bo več? Bo sploh kdo?

Je pa lepo, če že sedaj spomnite svoje otroke tudi na to. Je, hvala Bogu, tudi še nekaj mladih druge in tretje slovenske generacije v Avstraliji, ki se spominjajo svojega očeta, mame, tete, strica, sorodnikov, pokojnih ali živih z daritvijo svete maše. Jih je nekaj, res pa ne veliko! Bog daj, da bi Vi bili med temi srečneži, ki se jih bodo spomnili še leta po Vaši smrti Vaši najbližji, za katere ste živeli in izgoreli.

V postnem času bomo imamo pobožnost križevega pota pri vseh mašah ob nedeljah in petkih. ŠPAROVČKI postne akcije Caritas Australia PROJECT COMPASSION nas tudi vabijo k dobroti.

Sveta maša, ki je vsako leto v dvorani slovenskega kluba **JADRAN** v Diggers Rest v bližini praznika svetega Jožefa, je bila v nedeljo, 27. marca, ob 12.30 popoldne. Ob 6. uri zvečer pa je bila sveta maša tudi za naše malo, pa zvesto in hvaležno občestvo v **MORWELLU**.

Sveta maša v domu matere Romane bo v petek 15. aprila 2011, ob 10.30 dopoldne.

POSTNO ROMANJE bomo imeli letos v soboto pred peto postno nedeljo, **9. aprila, v Bacchus Marsh**, kjer bomo imeli ob 10.15 dopoldne

pobožnost križevega pota in ob 11. uri sveto mašo. Po kosilu iz romarske torbe se bomo odpeljali še na **ogled muzeja avstralske vojaške aviacije RAAF Base Williams Museum v Point Cook**. Avtobus bo odpeljal iz Kew ob 9. uri dopoldne, povratek nazaj do 6. ure zvečer. Cena vožnje je \$ 25 po osebi. Prijave sprejemata Franciška Šajn na telefon 9853 1946 in Zora Kirn na telefon 9850 8767.

SPOVEDOVANJE: V KEW ob petkih, sobotah in nedeljah vsaj pol ure pred mašo, na cvetno nedeljo in v velikem tednu uro prej. **ST. ALBANS** v nedeljo, 10. aprila, uro pred mašo – od 4. do 5. ure popoldne. **SPRINGVALE** v cerkvi sv. Jožefa v ponedeljek, 18. aprila, od 5. do 6. ure zvečer. **ALTONA NORTH** v torek, 19. aprila, od 4.30 do 6. ure zvečer v cerkvi St. Leo the Great in v **GEELONGU** isti dan od 7. do 8. ure zvečer.

VELIKONOČNI PROGRAM

CVETNA NEDELJA, 17. aprila 2011: Ob 10. uri dopoldne blagoslov zelenja, oljčnih in palmovih vejic ter butaric na dvorišču pred lurško votlino. Slovenska sveta maša cvetne nedelje z dramatiziranim branjem pasijona po Mateju.

TOREK VELIKEGA TEDNA: Ob 11. uri dopoldne krizmena maša v stolnici sv. Patrika v Melbourne. Z g. nadškofom Denisom Hartom somašujemo duhovniki, ki delujemo v nadškofiji Melbourne: Obnovitev duhovniških zaobljub, blagoslov krstnega in bolniškega olja ter posvetitev sv. krizme. Verniki ste vabljeni k tej lepi slovesnosti v našo stolnico.

VELIKI ČETRTEK, 21. aprila: Ob 6. uri zvečer spomin Gospodove zadnje večerje. Molitvena ura pred Gospodovo 'ječo' za duhovnike.

VELIKI PETEK, 22. aprila: Ob 11. uri dopoldne sveti križev pot. Ob 3.00 popoldne Opravilo v čast Gospodovemu trpljenju. Molitev pred Božjim grobom, ki bo v lurški votlini.

VELIKA SOBOTA, 23. aprila: Ob 6.00 zvečer začetek velikonočne vigilijske, krstno bogoslužje, slovesna maša, vstajenjska procesija, blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, nedelja, 24. aprila: Praznični sveti maši v cerkvi ob 8. in 10. uri dopoldne. Pri obeh mašah bo tudi blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 25. aprila, ANZAC DAY: Ob 10. uri dopoldne sveta maša za vse, ki so žrtvovali svoje življenje za mir na svetu.

BELA NEDELJA, praznik BOŽJEGA USMILJENJA, 1. maja 2011: Ob 10. uri bo praznična sv. maša v Kew, začetek šmarnic, pete litanije Matere Božje z blagoslovom z Najsvetejšim.

Ob 6. uri zvečer bo sveta maša v cerkvi St. Augustine's v WODONGI, vogal cest High St. & Osborn Street.

GEELONG: Na zemljišču Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu gradijo novo kapelico in so hvaležni za vsak dar v ta namen. **Bog povrni!**

SLOVENSKA ŠOLA V GEELONGU pri slovenskem klubu je tudi letos zelo dobro začela. Vpisanih je kar 23 učencev, nam je sporočil Roland Mrak, in naročil knjige Učimo se slovensko 1. in 2. del. Bravo, Geelong! Učimo se slovensko!

FESTIVAL STARE TRTE bo v nedeljo, 3. aprila 2011, na posestvu Yarra Ranges Estate, 39 Coulson Road, Monbulk. Ker bodo v tem času te Misli ravno v tiskarni, bomo lahko o festivalu poročali več v prihodnji številki.

KONZULARNE URE bo imel odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri dr. Zvone Žigon v soboto, 16. aprila, od 2. do 5. ure popoldne v Baragovi knjižnici v Kew.

KRSTI: ALEX CHRISTIAN STOPAJNIK, rojen 26.02.2010, Mount Waverley VIC. Mati Angela roj. Roggero, oče Eddie Stopajnik. Botra sta Steve in Sue Roggero. Sv. Ciril in Metod, Kew, 27.02.2011.

KLEMEN KOREN ŠUŠTAR, rojen 25.09.2001, Trbovlje, Slovenija. Mati Polona Koren Klančnik, oče Janez Šuštar. Botra je Marija Anžič. Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.03.2011.

SAMARA EMA ALEXANDRA ŽELE, rojena 29.03.2010, Malvern VIC. Mati Nancy Jeannie roj. Jurjevič, oče Marko Žele. Botri so Zara in Rocco Lagozzo ter Daniel in Christy Solis. Sv. Ciril in Metod, Kew, 26.03.2011.

MARCUS ANDREW PETELIN, rojen 17.11.2010, Bundoora VIC. Mati Frances Mary Plut, oče Frank Petelin. Botri so Susie in Jenny Petelin ter Rudy in Lidiya Plut. Sv. Ciril in Metod, Kew, 27.03.2011. Čestitamo mladim družinam, botrom in starim staršem!

POROKA: CHRISTINE-MARIA MESARICH in DION ROBERT SPOLJAR sta se poročila v naši cerkvi v Kew 19.02.2011. Čestitamo mlademu paru!

SLOVENIAN RESEARCH CENTER OF AMERICA, INC., ki ga vodi direktor prof. dr. EDI GOBEC, je velik dobrotnik Misli, naše Baragove knjižnice, Slomškove šole in tečaja slovenskega jezika za odrasle. Za vse njegovo plemenito kulturno-prosvetno delo, ki ga že toliko let z neverjetno vnemo opravlja skupaj s svojo ženo gospo MILENO, ki je avtorica kar nekaj zelo uspešnih učbenikov slovenskega jezika - te s pridom uporabljajo slovenski učenci in študentje v Avstraliji, se jima prisrčno zahvaljujemo kot dobrotnikoma in prijateljema avstralske Slovenije.

DVD 36. slovenskega mladinskega koncerta Znova povezani – Re-Connect lahko kupite v Baragovi knjižnici – cena je \$ 25.

Do konca aprila 2011 sprejemamo še tudi naročila za knjigi 'Antologija slovenskih slikarjev in kiparjev v Avstraliji' (cena \$ 100, trdo vezana \$ 160) ter **'Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji'** (cena \$ 170, trdo vezana \$ 210).

ODŠLI SO OD NAS

DAVORIN ZORZUT je umrl 23.01.2011 v Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 20.01.1930 v vasi Imenje pri Šmartnem v Goriških Brdih. V mladih letih je med vojno moral varovati kmetijo, kamor so prihajali vojaki vseh vrst. Po vojni je ugotovil, da mu komunistična oblast ne bo ugajala in se je odločil, da bo šel v svet. V Avstraliji je imel že sedaj pokojnega brata Stojana in v Ameriki teto. Odločil se je za Avstralijo. Leta 1955 je s svojim dekletom pobegnil čez mejo v Italijo in se ustavil v Vidmu, kjer so ga kot političnega begunca namestili v »Campo profughi Udine«. Tam se je 31.01.1956 poročil s svojo izvoljenko Anico. Toda zaradi problemov ob sueškem kanalu in madžarske revolucije sta morala več mesecev čakati v Italiji. Tam se jima je rodil sin Mario, ki je bil njegova največja ljubezen. Vsi trije so se vkrcali na ladjo Aurelia 19. aprila 1957 in v maju pristali v Melbourne. Od takrat naprej je pridno delal. Zgradil je dve hiši, prvo v Strathmore in drugo v Monee Ponds, kjer je živel vse do svoje smrti. Davorin je ljubil slovensko pesem in glasbo. S sinom je ustanovil več ansamblov: Klas, Fest in tudi Naš trio v St. Albansu je bila njegova ideja. Igrali so za zabave, čeprav ne za Slovence, imeli pa so lepe uspehe v avstrijskih, poljskih in nemških klubih, kjer so jih radi poslušali. Ljubil je polke in valčke, rad je poslušal napeve iz rodne zemlje, katero je ljubil do zadnjega diha. Zadnji pozdrav so mu dali ob izvedbi njegovih pesmi, ki jih je zaiгрal na njegovi priljubljeni harmoniki. Vsi navzoči so mu zadnjič prisrčno zaploskali. Naj njegova duša plava med

oblaki in se ohladi v senci mogočnih dreves, katere je vedno občudoval. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda W D Rose and Joseph Allison v Essendonu, 31.01.2011. Zbogom, Davorin: žalujoča žena Anica, sin Mario z ženo Suzi, vnuki Ryan, Dion in Bianka ter ostali sorodniki v Avstraliji in v Sloveniji.

Hvala Anici Zorzut za zapis in družinsko fotografijo.

IVAN JENKO je umrl 09.03.2011 v Williamstown Hospital v Melbourne. Rojen je bil 28.04.1928 v vasi Trnovo pri Ilirski Bistrici v družini šestih otrok kot drugi najmlajši. Živijo še brat in dve sestri v Ilirski Bistrici. Poročil se je 18.08.1958 v Vatikanu z Nado (Bernardo) Božič iz Trnovega, sosedo čez cesto. Hčerka Juka (Ivka) se jima je rodila v Neaplju v Italiji in je bila stara osem mesecev, ko so prišli v Avstralijo februarja 1960. Ivan je delal na gradbiščih z betonom, pozneje pa v tovarni gum. V pokopu pa se je, kot večina naših, posvečal vrtu. Žena Nada je umrla 20.11.2010 in njena smrt ga je zelo prizadela. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Leo the Great v Altoni North 17. marca, pokopan je na pokopališču Keilor v grobu z ženo Nado. Sožalje hčerki Juki (Ivki) Rossetto z možem Rinom (Ren) in njunim sinovom Damianu, Justinu in Danielu ter sorodnikom.

JOŽE MARINAC je umrl 10.03.2011 v Echuci VIC. Rojen je bil 18.04.1927 v kraju Novokračine, Jelšane. Poročil je Nemko Inge, s katero sta imela pet otrok, ki so jima podarili 8 vnukov in 5 pravnukov. Jožetovo telo je bilo kremirano v Fawknerju, pokopan pa je v Echuci.

Hvala Lojzki Fistrič za sporočilo.

MILENA VIDAU roj. FERLAT je umrla 15.03.2011 v domu Carnsworth nasproti naše cerkve v Kew. Rojena je bila 20.02.1922 v Opčinah pri Trstu. V Avstralijo je prispela na Idji Flaminia skupaj z Marijo Oppelt avgusta 1955. Poročila se je 27.12.1958 z Brunom Vidau, doma iz sosednje vasi, Bane pri Opčinah. Imela je le eno sestro Miroslavo (Slavko), ki je umrla leta 1995 v Trstu in takrat sta bila oba z Brunom na njenem pogrebu. Milena je leta 2004 zbolela za Alzheimerjevo boleznijo. Še istega leta sta z možem Brunom obiskala domače kraje. V dom je bila sprejeta 17.08.2006. Mož Bruno je lepo skrbel zanjo še doma in potem jo je vsak dan obiskal v domu. Tri dni

pred smrtjo, 12. marca, je bila maziljena. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 21.03.2011, nato je sledila kremacija; pepel pa bo mož Bruno poslal v njen rojstni kraj, kjer bo pokopana v grob staršev, očeta Hermenigilda (umrl 25.12.1952) in mame Ivanke (umrla 24.01.1953).

PAVEL ČESNIK je umrl 18.03.2011 v našem domu matere Romane. Rojen je bil 07.05.1921 v Ljubljani kot zadnji od 4 otrok v družini Karla Česnika iz Drskovč na Notranjskem Krasu. Že v mladih letih je okusil kar nekaj družinskih tegob – njegova mati je zapustila družino v njegovih še osnovno šolskih letih. Za družino in tudi malega Pavleta je skrbela sestra Viktorija. Oče je bil industrijski obrtnik in je imel industrijsko obrt izdelovanja mila in pralnih praškov, starejša brata pa sta študirala. Ob razsulu Italije je oče Karlo zbolel za zlatenico in umrl. Vodenje podjetja je prevzel mladi Pavle (komaj 22 let star). Gospodinjstvo mu je vodila sestra Viktorija. Starejša brata sta tudi preminula v vojni vihuri eden je bil ustreljen kot talec (Milan, študent kemije) 26. 6. 1942 v Ljubljani.

Leta 1944 se je mladi Pavle poročil in leta 1945 se mu je rodil sin Peter. Zakon ni trajal dolgo, komaj slabo leto. Sledila je ločitev. Pavle je vse to obdobje vodil podjetje in tudi potem, ko se je politična oblast zamenjala. Vendar pa kljub sodelovanju med vojno z OF/NOB se je pritisk na majhne industrijalce (in ostale obrtnike) večal. Pavle je sprejel ponudbo tedanjih oblasti in je koncem leta 1947 prodal podjetje državi. Del denarja je nekako »prešvercal« v Švico, kjer pa so ga ljudje, katerim je zaupal kot »prijateljem«, opeharili. V snežni nevihti je v zimi 1948/49 preplezal Mojstrovko in Jalovec in tako ilegalno pobegnil v Italijo. Tisto zimo je končal v Švici v turističnem kraju St. Moritz, kjer je postal smučarski učitelj v hotelu Schweizerhof. Po končani smučarski sezoni v Švici je končal v taborišču za begunce (displaced persons) skupaj s prijateljem dr. Milkom Škofičem. Mladeniča sta se preživljala kot statista v centru italijanske filmske industrije v Rimu »Cinecitta«, kjer je dr. Škofič spoznal takrat še neznano starletu Gino Lollobrigido in se z njo poročil.

Pavle Česnik pa se ja odpravil z ladjo v daljno Avstralijo, kamor je prišel koncem leta 1949, začetkom leta 1950. Perth je bila točka izkrcavanja in tam je tudi spoznal svojo bodočo partnerico Bebo (Srbkinjo po rodu in arhitektko po poklicu). Ni minulo dolgo in oba najdemo v Melbourneu, ki je postal njun dom za naslednjih 60 let. S svojim odličnim znanjem tujih jezikov (italijanščine, nemščine, češčine in srbo-hrvaščine) si je Pavle utrl pot v zavarovalnici Colonial Mutual Life kot zavarovalniški agent. Bil tudi odličen fotograf in je že na poti v Avstralijo na ladji deloval kot ladijski fotograf. Leto 1956 je bilo zanj pomembno leto: kot fotograf je postal osebni fotograf tedanjega vodje zvezne avstralske politike in ministrskega predsednika Roberta Menzisa in tako spremljal olimpijske igre v Melbourneu tudi »od znotraj«. Leta 1956 se mu je tudi rodil drugi sin Branko, ki je doštudiral medicino in postal svetovno znan in spoštovan zdravnik. V tistem času se mu je pridružila tudi sestra Viktorija iz Slovenije, ki pa je žal

v 70 letih preminula. Že pred vojno je Pavle rad smučal. Po vojni se je Pavle ukvarjal s smučanjem v Sloveniji med leti 1945/1948 kot aktivni športni delavec in organizator in tudi tekmovalci; prav tako se je Pavle se je dobesedno vrgel v in v promocijo in organizacijo smučarskega športa v Avstraliji in poleg tega tudi v organizacijo zametkov SDM. Postal je tudi župan smučarske vasice na Mt. Bullerju v severno vzhodni Viktoriji in aktivno sodeloval pri njenemu razvoju. Bil je tudi eden tistih inovatorjev, ki je preko zavarovalnice CML spodbudil službo reševanja na smučiščih.

Življenje je teklo svoj tok – Pavle je delal neutrudno tudi kot član Slovenskega društva Melbourne. Rad je ribaril po rekah v Viktoriji, Tasmaniji in na morju. Leta 1967 se mu je pridružil sin Peter iz prvega zakona iz Slovenije, ki je v letalski družbi Qantas-Australian Airlines naredil solidno kariero. Družina je gradila hiše, potovala, smučala, vzgajala vnukinje in se tudi večkrat vračala v rodno Slovenijo. Leto dni pred samoosvojitvijo Slovenije se je upokojil. In začele so se starostne zdravstvene tegobe, ki jih prinesejo leta. Veselje so mu delale vnukinje Tiffany, Teresa in Samantha in pravnukinja Sasha ter pravnuk Darcy. Nena doma pa mu je usoda namenila hud udarec v obliki smrti njegovega mlajšega sina Branka (star 52). S soprogo Bebo si od tega udarca nekako nista opomogla. Tri leta kasneje (2010) je izgubil svojo življenjsko partnerico in se kot vdovec preselil v dom starejših Slovencev – Dom matere Romane, kjer je v petek zvečer, 18. marca 2011, tudi za vedno zatisnil svoje oči, daleč od svojih slovenskih planin.... Naj počiva v miru! Zadnje leto svojega življenja je Pavle preživel v našem Domu matere Romane, kjer je večkrat prejel sv. obhajilo in še dan pred smrtjo sv. maziljenje. Pogrebni obred zanj je bil v kapeli Renowden na pokopališču Springvale 24.03.2011, sledila je kremacija. Njegov pepel pa bodo potrosili po Hamilton Islandu v Queenslandu in nekaj po slovenskih gorah.

Hvala Petru Česniku za zapis o svojem očetu.

DANICA (ALBINA) BIZJAK rojena MEZGEC je umrla 20.03.2011 v bolnišnici v Box Hillu v Melbourneu. Rojena je bila 09.05.1935 v vasi Velike Loče pri Kozini v družini štirih otrok: Anica, Zofka (umrla 2001), Danica in Pavla. Anica in Pavla živita v Sloveniji. V Avstralijo je prispela maja 1959. V zakonu so se jima z možem Mihom rodili: Roza, Joško in Daniel. Mož Miha je umrl 04.01.1996. Danica je vedno rada prihajala v našo cerkev v Kew in ostala povezana tudi v boleznih. Dan pred smrtjo je pri polni zavesti prejela sv. obhajilo in maziljenje in naročila za pogreb in sedmimo. Sožalje hčerki Rozi z možem Johnom in otroci John, Madeline in Lochlan ter sinovoma Joškotu in Danielu, svakinji Mariji Marušič in njeni družini ter ostalim sorodnikom. Molitve zanje so bile v naši cerkvi v Kew 24. marca, naslednji dan na praznik Gospodovega oznanjenja, pa pogrebna maša. Pokopana je na pokopališču Keilor v grobu z možem Mihom.

Sožalje sorodnikom, pokojnim pa večni mir in pokoj v zarji velikonočnega jutra!

pater Ciril

Dom matere Romane v Kew ima novega upravnika

Po skoraj desetih letih zvestega upravljanja slovenskega doma za ostarele v Kew se je gospa Sandra Krnel odločila za zasluženi počitek. Sandra pravi takole: »Do sedaj sem skrbela za stanovalce Doma matere Romane, sedaj pa pridejo na vrsto vnučki, ki me tudi potrebujejo.« Skupaj s Sandro se je poslovila tudi gospa Helen Adams - Div 1 bolniška sestra. Tudi Helen je bila z nami deset let. Menda res ni dosti domov za ostarele, ki bi se lahko pohvalili, da vodilno osebje ostane v službi na enem delovnem mestu kar celih deset let. Deset let na istem delovnem mestu in v enakem delovnem okolju je dolga doba, posebno še, če se zavedamo, da se v službi, kot je dom za ostarele in onemogle, človek čustveno naveže na stanovalce in sodelavce, oni pa na njega ali na njo. Zato je tudi slovo v takšnem primeru dosti bolj čustveno kot slovo iz navadne službe.

Novi upravnik Doma matere Romane, gospod Richard Allan Eaves, je po poklicu bolničar (Male nurse Div 1) z dolgoletnimi delovnimi izkušnjami v domovih za ostarele in onemogle. Richard, ki v preteklosti ni bil zaposlen le kot bolničar, temveč tudi kot upravnik / manager, prinaša s seboj nove ideje in strokovno znanje, potrebno za uspešno in profesionalno upravljanje doma.

Tudi v pisarni je dobil Dom matere Romane novo moč. **Desna roka novega upravnika je prijazna gospa Romana Vrečko**. Gospa Romana je Slovenka z znanjem slovenščine in angleščine. Romani-no odlično znanje obeh jezikov je kot naročeno za potrebe v slovenskem domu, njene delovne izkušnje v lastnem podjetju ji bodo pa služile pri vsakdanjih pisarniških dolžnostih in profesionalnem odnosu do stanovalcev in novih delovnih kolegic in kolegov.

Sandri Krnel in Heleni Adams se zahvaljujemo za dolgoletno zvesto in vestno opravljanje delovnih dolžnosti, posebno pa še za njuno skrb in prijazen osebni odnos do stanovalcev in vseh zaposlenih.

V imenu Odbora zaupnikov Doma matere Romane (Marko Zitterschlager, Ana Maria Cek, Simon Grilj, David Hvalica, Stanko Prosenak) in voditelja Slovenskega misijona v Kew - (Dom je del poslanstva Slovenskega misijona v Melbourne) - patra Cirila A. Božiča, želimo Sandri in Heleni vse najboljše in najlepše za prihodnost. Upamo, da se bosta obe občasno oglasili za kavico in bomo ostali povezani. Novemu upravniku Richardu in novi administrativni moči Romani pa prijazna dobrodošlica na novem delavnem mestu in veliko skupnih uspehov pri vodenju našega lepega Doma matere Romane, da bi še naprej skupaj z vsemi zaposlenimi odgovorno, vestno in z veseljem opravljali služenje našim starejšim in nege potrebnim stanovalcem.

**Za Odbor zaupnikov
Doma matere Romane,
Stanko Prosenak, predsednik**

Na fotografiji z leve:

**Sandra Krnel, Romana Vrečko, p. Ciril,
Ana Maria Cek, Simon Grilj, Richard Allan
Eaves, Helen Adams, Stanko Prosenak.**

Prav lepo se zahvaljujem za objavo mojega članka v zadnji številki Misli. Te dni se mi je glavni junak v članku, pisatelj Ivan Sivec, pohvalil, da ste ga postregli s člankom, ko je bil na popotovanju po Avstraliji. Bil ga je zelo vesel. Prav tako Vam, kot uredniku Misli, čestitam za bogato vsebino vseh števil časopisa. Bi zadostoval, kot glavni vir, za pisanje zgodovine, določenega obdobja, o slovenski skupnosti v Viktoriji. Lahko se vam pohvalim, da uspešno sodelujem s slovenskim časopisom Ameriški časi v Clevelandu. Želim Vam in Vašim duhovnim varovancem zdravja, sreče in nadaljnjih uspehov pri ohranjanju slovenstva v tej, od matice oddaljeni celini. Prav lepo pozdravljam!

Domžale, 26.02.2011, **dr. Velimir Vulikič**

Prešernova proslava v Kew

Uvod v praznovanje 20-letnice samostojne Slovenije

V nedeljo, 6. februarja 2011, smo v Kew praznovali Prešernov dan – slovenski kulturni praznik s temo USTVARJALI SO SLOVENSKO ZGODOVINO IN SEDANJOST.

Z branjem besedila so sodelovali: AnaMaria Cek, Draga Gelt, Vlado Godec, Ivan Horvat, Frances Johnson, Anica Markič, Ljubica Postružin in Ana Zec.

V slovenski zgodovini so bili možje, ki so imeli vizije o svobodni Sloveniji in vizije za slovenski narod že pred davnimi leti.

KRALJ SAMO je živel od leta 623 do 658. Njegova plemenska zveze je prvi samostojni slovanski nastop v obrambi proti nomadskim plemenom v Panonski nižini in prvi samostojni poskus zavarovanja pred zahodnimi germanskimi sosedi. Slovanski plemenski zvezi so se priključili tudi Slovenci v Karantaniji. Razvoj Karantanije pomeni osrednjo os slovenske zgodovine v zgodnjem srednjem veku.

KNEZ KOCELJ se je rodil leta 869 in živel do leta 874. Na njegovem dvoru v Blatenskem kostelu sta se ustavila sveta brata Konstantin (Ciril) in Metod. Knez Kocelj je bil pomemben voditelj v poskusu boja slovenskega ljudstva za osvoboditev in samostojno pot v političnem in kulturnem življenju. S propadom Koceljeve države so Slovenci za dolga stoletja izginili iz politične zgodovine.

PRIMOŽ TRUBAR je bil rojen leta 1508 in umrl leta 1586. Vprašanju lastni identiteti se je pridružilo vprašanje o pripadnosti rodu in jezika. S svojimi deli je utemeljil slovensko protestantsko misel in pokazal, da je slovenski narod sposoben živeti v družbi kulturnih evropskih narodov. Z njim je reformacija dobila narodnostne oblikovalne prvine in tako pomemben člen v zgodovini slovenskega naroda.

VALENTIN VODNIK je v letih 1758 do 1819 s svojimi pesmimi budil narodnostno in domovinsko zavest takratnega slovenskega kmeta, obrtnika in meščana. Vodnik se je zavedal politične pomembnosti naših krajev, ki ležijo med vzhodom in zahodom. V prebujanju Ilirije je videl znamenje za prerod vsega slovenskega rodu. Bil je prvi slovenski izobraženec, ki se je prizadeval za vsestranski kulturni in socialni napredek svojega ljudstva. Napisal je prvi narodno prebudni spis v slovenščini.

Dr. FRANCE PREŠEREN je bil rojen leta 1800 in umrl leta 1849. Bil je izrazit lirik, a se je odzival tudi na usodne kulturnopolitične probleme takratnega

prebujajočega se slovenstva in slovanstva, pri tem pa trezno, konstruktivno razmišljal, kar izpričuje njegovo značilno stališče: »*Čebelica* po mojem mnenju ne bo nikoli več izletela. Tendencia naših *carmina* in druge literarne delavnosti je samo ta, da bi kultivirali naš materin jezik. Če imate drugačen cilj, ga boste težko dosegli. Združitev vseh Slovanov v en knjižni jezik bo ostala najbrž pobožna želja. Vendar je tudi napačno prizadevanje boljše kot apatija do vsega domovinskega.« Njegov revolucionarni duh živi v *Zdravljici*, sedanji slovenski himni.

ANTON MARTIN SLOMŠEK je bil rojen leta 1800 in umrl leta 1862. Širil je slovensko zavest s knjigami, z vzgojo narodnih duhovnikov in ustanovitvijo Družbe sv. Mohorja. V *Ponovilu potrebnih nauk* je leta 1854 zapisal: »Materin jezik je ključ do omike!« in »Domovinska ljubezen ali domoljubje je tedaj dolžnost vsakogar! Stvar, ki naj nam draga in ljuba bo, kakor naše svetlo oko, je naša slovenska domovina, naša beseda materina!« V *Drobtinica* piše: »Hočemo, naj bi slovenska beseda slovela, imela čast vpričo narodov naših sosedov: sami jo prvi spoštujemo . . . Tako bodo poštene tujci našo slovensko besedo spoštovali, če bodo spoznali, da jo mi prvi spoštujemo. Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci!«

IVAN CANKAR je bil rojen 1876 in umrl 1918. Cankar je »umetniški revolucionar in odličen jezikovni in oblikovni umetnik, zlasti še v prozi in dramatik«. Kot socialist je odločno zastavljal pero za demokratizacijo in humanizacijo družbenih razmer. Kot Slovenec je terjal in pričakoval narodno svobodo v federativni jugoslovanski državi. Imel je več predavanj in bil govornik na političnih zborovanjih: »Ako pride kdaj do političnega združenja jugoslovanskih narodov, tedaj se to ne more zvršiti drugače, kakor da se združijo enakopravni in enakovredni narodi«. Leta 1918 je v Trstu govoril: »Če kdaj – v teh časih je potreba, da si zvesto pogledamo iz obraza v obraz, da si sežemo v roke, se strnemo v eno vrsto. – Strahopetec je, kdor zdaj trepeče, da bi se mu ob takem zbližanju morda ne odkrnila ta ali ona mrvice njegovih strankarskih načel in njegovega svetovnega naziranja. Prijatelji, zdaj gre za življenje in smrt! Jaz upam v življenje! . . . Kdo si ti? Kako misliš ti? Ali si mi brat ali nebrat? . . . Ne samo človek, ne samo narod, tudi človeštvo se bo vzdignilo iz močvirja, očiščeno in pomlajeno. . .

Kristus je zmagal, ko je bil na križ razpet; človeštvo je moralo brezmejno trpeti, da si je zaslužiло prerojenje in vstajenje! »

Dr. ANTON KOROŠEC se je rodil leta 1872 in umrl leta 1940. Leta 1907 je ustanovil slovensko krščansko-demokratsko stranko na Štajerskem, *Slovensko kmet-sko zvezo*. Leta 1918 je v dunajskem parlamentu prebral majniško deklaracijo in kot predsednik Narodnega sveta predlagal nekakšno federacijo treh avtonomnih enot: Slovenije z Istro, Hrvaško in Slavonije ter Bosne in Hercegovine.

Vsaka enota naj bi imela svoj deželni zbor in njemu odgovorno vlado. V Ženevi so ga proti njegovi volji zadržali, srbska prevlada pa je dosegla centralistično zedinjenje. Kasneje je bil minister v več vladah stare Jugoslavije.

OTON ŽUPANČIČ, EDVARD KOCBEK, BORIS KIDRIČ, EDVARD KARDELJ in JOSIP VIDMAR so v svojem socialističnem in komunističnem mišljenju ustvarjali slovensko zgodovino, kot jim je narekovala komunistična partija. *Vir: Delo, junij 1991*

Sedaj ustvarjajo zgodovino in sedanost države Slovenije novejši predsedniki, ministri in drugi politiki in ustvarjamo jo tudi mi: »Vsi, kar nas je, sinov slovenske matere.« Naj bo Slovenija močna in samostojna!

PEVSKI ZBOR pod vodstvom Metke McKean je zapel Prešernovo *Zdravljico*.

Ob odru, okrašenim s Prešernovo sliko, rdečimi nagelji in zelenjem ter slovensko in avstralsko zastavo, je bil tudi velik plakat z informacijami in predstavitvijo še več mož iz slovenske zgodovine, ki so vplivali na dogodke v slovenski zgodovini.

Andrew Fistrič in Ljubica Postružin sta v imenu igralske skupine čestitala p. Cirilu ob prejemu visokega avstralskega državnega priznanja *Medal of the Order of Australia* in mu podarila posebno kravato z grbom OAM.

Draga Gelt OAM

VAŠI DAROVI: ZA BERNARDOV SKLAD: \$1000: p. Metod Ogorevc. **\$300:** dr. Edi Gobec. **\$130:** p. Janez Tretjak. **\$110:** Zorka Černjak. **\$100:** Franc & Marija Vodušek. **\$80:** Roman Uršič. **\$60:** Ivanka Spevan, Ema Kokelj, Janez Cvetkovich, Franc Magdič, Franc Vogrin, Janez Šveb, Jožica Paddle-Ledinek, Neva Roeder, Walter & Kristina Jelenič, Sanda Potočnik, Karl Holvet, Maria Rep. **\$50:** Lojze & Roza Kresevič, Ivanka Bratos, Mihelca Šušteršič, Ivanka Bajt, Alojz Cehel. **\$40:** Dušan Jenko, Marija Iskra, Emilia Rutar, Emil Zajc. **\$30:** Julijana Košir, Tilka Lenko, Stanko & Mary Prosenak, Zinka Škraba, Ernest Rutar, Marica Ozvatič, Vinko Lunder, Jelka Hojak, J. & M. Prinčič. **\$20:** Marta Zrim, Marija Debelak, Lojze & Marija Kerec, Helena Leber, Anica Zupančič, Anton Jesenko, Marjan Marsič, Zorko & Milena Abram, Frank Anželc, Margaret Hatežič, Marian Perič, Anton Cevec, Štefka Fretze, Jože Barat, Jože Stopajnik, Josefine Cugmeister, Pavel Tonkli, Eva Wajon, Ivan Smole, Milena Baetz, Ferdy Jeleričič, Milena Cek, Marta Kohek, Jože Topolovec, Danica & Anton Šuštar, Slavko Jernejčič, Franc & Irena Tratnik, Marija Hribar, Rezika & Drago Prosenik, Maria Brgoč, Jože Vuzem, Jelena Prekodrava, Rafael Koren. **\$15:** Franjo & Vida Kravos, Danilo in Ivanka Kresevič, Francka Wetzel. **\$10:** Tanja Grilj Kristofas, Jože Grilj, Franc Tomažič, Silvia & Pavle Trček, Štefka & Jože Šoba, Angela Lečnik, Marko Zitterschlager, Peter & Angela Vorič, Matevž & Silvia Jereb, Štefan Merzel, Marija Dolenc, Angela Damiš, Gusti & Ema Tomazin, Augustin & Danila Pavlič, Graciela Remec, Nada Bole, Nick & Veronika Gregoric, M. Korunek, Vida Horvat, Nada Slavec, Anka Brgoč, Anna Zorzut, Avgust Glavnik, Lidia Čušin, Ivan & Afra Trebše, Zora Kirn, Elizabeth Vajdič, Kristina Furlan, Blanka Gungl, Matija Štukelj, Alojz Jakša, Tony Tuksar, Milan Kavič, Anton Novak, Helena Zver, Karel Geržina, Maria Butkeraitis, Jože Brožič, Janez Kucler, Lidia Bole, Kristina Vičič, Alojz & Kristina Hrast, Maria Umbrazunas, Roza Kavaš, Maria Gomboč, Maria Leich, Franc Tehovnik, Olga Vatovec, HASA NSW, Daniela Slavez, Ivan Truden, Jože Lipovž, Ivan Makovec, Albert Logar, Ivan Barbiš, Ida Migliacci, Ana Lešnjak, John & Anica Marinič, Frank & Tereza Fekonja, Hermina Koroša, Branko Jerin, dr. Zvone Hribar, Tone Tomšič, Milka Medica, Lado Sluga, Štefka Tomšič, Nada Josipovič, Štefan Blažević, Mario Zadnik, Ivan Barbiš, Anton Markočič, Frank Bresnik, Elizabeth Kovačič, Jožefa Joželj, Josip Zorman, Alojz Kastelic, Lora Vičič, Jožica Plaznik, Romana Žetko, Danica Perko, Franc Murko, Slava Franetič, Maria Gorjan, Frank Hartman, Emilia Walls, A & M. Marcen, Silva Krčmar, Fani & Peter Natlačen, Pavel Knafelc, Bernarda Blažič, Maria Novak, Jožef Klemen, Ignac Kalister, John Ploy, Vinko Erjavec, Marta Mrhar, Alojz & Jožefa Ličen, Vera Čuk, Elsa Gomizel, J & E. Simčič, Viktor Ferfolja, Veronika Ferfolja, Jože Težak, Kristina Slavec, Danilo Mršnik, Dinko Zec, Danica Marinc, Francka Kukec, Otilio Srebrnič, Milan & Silvia Šircel, Maria Kogovšek, Kristina Car, Jožica Jurin, Alojz Brne, Vida Vojvoda, Maria Valenčič, Emilia Jaksetič, Irma Barič, Marie Pase, Dragica Gomizel, Juliana Veber, Maria Penko, Maria & Nino Valenčič, Milan Čeligoj, Ivan Legiša, Janez Ritoc, Nežika Polajžer, Branko Kresevič, Olga Hrvatina, Anica Rant, Karel in Fanika Knap, Rudi Žele, Lucija in Štefan Srnec, Emy Simsič. **\$5:** Jože Cetin, Stan Bec, Silva Jenko, Ivanka Pahor. **ZA LAČNE: \$100:** Maria Korva. **\$50:** Anica Lapuh. **\$40:** Marta Zrim (namesto božičnih voščilnic). **ZA MISIJONE – AFRIKA: \$50:** Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic z nancem). **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$250:** Anica Zupančič, Ivanka Kresevič, Angela Dodič, Anica Rant. **\$150:** Jože Topolovec. **\$100:** Maria Korva, Tilka Lenko (namesto cvetja na grob sestri Angeli Krumpačnik - umrla v Celju). **\$30:** Ivanka Kresevič, Anica Zupančič.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

Lepi spomini iz našega Verskega središča v Kew

Ko se človek upokoji, se včasih rad spomni prehojenih poti v življenju, posebno tistega časa, ko se je podal v novo deželo. Dolgo je že od takrat, ko me je letalo "Jat" poneslo proti Melbourneu v januarju leta 1971 k moji sodelavki Mariji Rozman, zdaj že pokojni. Da naj jo obiščem za dve leti, da se lahko tudi vrnem, če se mi ne bo dopadlo, mi je pisala. Na velikem letališču me je komaj našla. Med čakanjem na prtljago mi je predstavila šoferja, mojega sedanjega moža Renata. Letos se tako dopolnjuje 40 let najinega skupnega življenja. Tri dni po prihodu so me vprašali, kaj si želim najprej ogledati. Imela sem samo eno željo, da vidim slovensko cerkev. In res, tam sem našla, kar sem pustila v Sloveniji – verno slovensko občestvo. Vesela sem bila srečanja s sestrami frančiškankami in patrom Bazilijem. Ob stisku rok sem se mu zahvalila, ker je on podpisal dokumente, da sem lahko prišla. Od tistega začetka pa do danes sem še vedno bolj ali manj vključena pri delu in življenju v našem misijonu svetih bratov Cirila in Metoda v Kew, tem prelepem delu Melbournea.

Vseh patrov, ki so delovali v tem času, se rada spominjam in imam na vsakega lepe spomine, saj so delali in učili razne stvari z našimi otroci. Vsak po svoje se je trudil in oznanjal Božjo besedo nam Slovencem na petem kontinentu.

Pater Bazilij je bil največ z nami. Bil je steber vseh, sprejemal nas je, rastle smo z njim, začel je s Slomškovo šolo, ki je lani praznovala 50 let. Zdaj so tam učenci otroci že tretje slovenske generacije. Veliko njegovo delo je bilo osnivanje hostela za fante, ureditev Baragovega doma, gradnja naše slovenske cerkve in pozneje še Doma matere Romane, v katerem domuje 30 starejših varovancev in pa njegovo dolgoletno urejevanje Misli. Bil je z nami od svojega prihoda iz Amerike leta 1956 do svoje smrti na god svete Ane, 26. julija 1997.

Pater Stanko Zemljak - dobro se ga spominjam, saj naju je poročil in krstil najini hčerki. S patrom Bazilijem sta našla in uredila počitniško kolonijo v Mt. Elizi, da smo bili Slovenci skupaj na morju; preko 20 let smo se tam srečevali. Velika zasluga obeh in ostalih patrov ob vsakih počitnicah.

Spomin na patra Bernarda Goličnika - se ga bolj spominim iz morja, saj je znal delati z otroki, zelo jih je razumel, vozil v kino, da so pomagali pri umivanju posode. Pripravljaj je lepe maše.

Pater Tone Gorjup je prevajal igrice za na oder in z otroci igral. Prosil je, da se naučijo, a ga niso ve-

dno poslušali. Domov je prinašal tudi berila, da bi se lepo naučili brati. Pater Tone Gorjup je uporabljal besede "bo že, bo že". S tem jih je opogumljal, da so raje naredili. Peljal je mlade na Mt. Kosciusko in med skalami pripravil vse za sv. mašo. Uredil je tudi skupine, da so ženske iz raznih predelov pomagale kuhat sestri Emi kosila enkrat na mesec za upokojence. Ta tradicija je še danes v še veliko večji meri. Pater Niko Žvokelj je bil zelo priljubljen med starejšo in mlajšo mladino. Fotografija pred slovensko cerkvijo na stopnišču s 47-timi mladimi leta 1992 je dokaz, da jih je rad poslušal in znal privabiti. Žal ni bil dolgo med nami.

Pater Metod Ogorevc je bil štiri leta z nami. Ni bilo lahko prevzeti vodstvo misijona po smrti patra Bazilija. Sklical je sestanek, obljubili smo mu, da bomo

pomagali po svojih močeh. Imamo pa spomin vsako leto na Sv. Rešnje Telo in Kri, ko je privabil vse štiri slovenske klube iz Melbourn, da pripravijo oltarje za procesijo (pater Ciril je povabil še Geelong). Molitvena skupina, katera se še danes zbira vsak petek ob 10. uri. Pred cerkvijo stoji kozolec, na njem je napis Slovenski misijon sv. Cirila in Metoda. Lepo je učil ministrante pred oltarjem. Sedaj deluje v Lemontu na ameriških Brezjah. Bolezen ga je prehitro obiskala. Pater, Vaši nekdanji farani iz Melbourn Vaam želijo trdnega zdravja.

In ne nazadnje pater Ciril Božič deli z nami vesele in žalostne spomine že deseto leto. Ne vem, kaj bo, ko nas on zapusti. Pogrebi se kar vrstijo, Misli urejat ni lahko, vse pogostejši so obiski starejših in bolnih. Vedno privabi veliko ministrantov okrog oltarja. Veliko ima delavnih skupin okoli cerkve, skratka, patri morajo poleg svojega rednega dela biti za vse: šofer, govornik, pevec, pisatelj, kuhar, socialni delavec, uradnik in dober gospodar, sprejemati kritike, tolažiti bolne itd. Spomin na njega bo ostal tudi pri slovenski kapelici na hribčku 'Ta Pinu' v Bacchus Marshu, katero smo postavili v njegovem času in kamor romamo v postu in adventu vsako leto. Kapelica sv. Družine je oddaljena slabo uro vožnje z

avtom iz Melbourn. Bog Vam povrni pri Vašem zdravju, pater Ciril. Tako bom rekla, kot Vi rečete: »Bog živi!« Od mene pa tudi hvala za lepe obrede ob porokah najinih hčerk.

To je nekaj iz mojega spomina na vsa leta, povezana z Verskim središčem v Kew v Melbournu.

Pozdravljam vse patre in bralce Misli in vsem voščim blagoslovljene velikonočne praznike.

Anica Smrdel - Miklič

Hvala Anici za njene spomine, ki jih je podelila z nami, pa seveda iskrena hvala za vse njeno delo, da je na oknih Baragovega doma vse v rožah, prav tako na dvorišču in pred lurško votlino. Hvala seveda tudi njenemu možu Renatu, ki ji pri tem zvesto pomaga in hčerki Veronici, ki je učiteljica in ravnateljica Slomškove šole v Kew. Res imamo, kot piše Anica, v misijonu toliko dobrih sodelavcev, ki so delavni na mnogih področjih poslanstva slovenskega misijona v Kew, zato je lepo biti duhovnik med njimi in zanje. In seveda, kot mnogi glasno poveste, Bogu hvala tudi za našo laiško misijonarko Marijo Anžič, ki je že tudi osmo leto med nami in z nami. Vsem sodelavcem in dobrim ljudem HVALA! Bog živi!

pater Ciril

DOGAJANJE PRI SLOVENSKEM KLUBU JADRAN

Poroča Marija Iskra

Izlet na Mt. Buller

Pri slovenskem klubu Jadran je bilo obdobje ob božičnih in novoletnih praznikih zelo živahno. Lepšemu vzdušju so prav gotovo prispevali obiskovalci iz stare domovine (iz okolice Ilirske Bistrice). Za spremembo in oddih je po vsem tem živ-žavu

poskrbela Romana Žetko. Organizirala je namreč izlet z avtobusom na hrib Mt. Buller, ki je bil zelo uspešen. Iz klubskega zemljišča smo krenili ob 7. uri zjutraj. Nekaj časa smo se vozili po podeželskih cestah, nato po Hume avto cesti in pri Tallrooku krenili na cesto za Mt. Buller. Počitek, osvežitev ter kavo

in pecivo smo imeli v obeh smereh, v idiličnem podeželskem mestecu Jea. Pot smo nadaljevali skozi Bonnie Doon in Mansfield. Občudovali

smo krasno valovito podeželje, ki je po letošnjem deževju bujno ozelenelo. Po strmem pobočju smo prispeli na hrib Mt. Buller, kjer sta nas sprejela dež in megla. Kljub slabemu vremenu smo se imeli lepo ob BBQ kosilo in ogledovanje raznih znamenitosti. Tako smo obiskali kapelico, se tam slikali in skupno zapeli »Lepa si, lepa si, roža Marija«, nato smo si ogledali vasico in muzej. Za izgradnjo vsega tega je poskrbela znana gradbena firma 'Grollo'. V muzeju smo videli razne rekvizite in predmete z zimskih olimpijskih iger iz raznih delov sveta. Dežurna delavka v muzeju nam je povedala, da je svoj čas smučala tudi v Kranjski gori v Sloveniji. Nad Slovenijo je bila zelo navdušena. Vse to je naredilo prijeten vtis na nas. Vrnili smo se navdušeni, čeprav utrujeni.

Kuharski tečaj

Na predlog predsednika Stojana Brneta se je leto pri slovenskem klubu 'Jadran' začelo tudi s kuharskim tečajem. Želja je, da temu tečaju prisostvuje čim več ljudi iz mlajše generacije. Tako bi se kuharski recepti naših mam in babic ohranili. Načrtujemo ga enkrat mesečno. V mesecu januarju je vlogo kuharice - inštruktorja imela gostja iz Slovenije (Žabice pri Ilirski Bistrici), MAGDA BARIČIČ. Ob lepem številu prisotnih nam je predstavila celo proceduro, od priprave do peke tako imenovane 'bogate potice'. Na koncu smo ob kavi imeli tudi pokušnjo.

V mesecu februarju nas je Mimica Kalčič razveselila s kuhanimi štruklji. Pomočnice so bile: Nada Brne, Marija Rasen in Milka Jaksetič. Kuhale so na dva načina: 1. na starinski način, torej zavite v krpi in kuhane v kropu ter 2. bolj moderen način, kuhano na pari. Na oba načina so bili nadvse okusni. Tudi tokrat je sledila pokušnja.

Pustovanje

Mimo pusta pa tudi ne moremo. To je prav dobro zakoreninjeno med nami tukaj v Avstraliji. Navado kar skrbno ohranjamo. Letos smo pustovali 26. februarja. Pust ne bi bil pust, če ne bi bilo pustnih krofov in klobas z zeljem. Za krofe vsa leta zvesto skrbi gospa Draga Vadal. Za razvedrilo pa je poskrbela glasbena skupina 'Rockin Harmonik'. Pustno parado je vodil harmonikar David Dovgan iz Jasana pri Ilirski Bistrici, ki je

začasno v Avstraliji. To vlogo je dolga leta imel Toni Poklar. Ker si je poškodoval roko, letos to ni mogel izpeljati, zato ga je nadomestil David. Za moralno podporo pa je bil zraven. V žiriji za izbiro najbolj izvirnih mask smo bili: Elza Kumar, Ljubica Postružin in Romano Benčič. Najmlajši šemi sta bila vnuka Romane in Franca Žetko - Zahary in James Žetko. Bila sta tudi primerno nagrajena. Odrasli pa so se odrezali tako: Prvo mesto: Nada Brne in Anamarija Cek, drugo mesto: Vilma in Toni Zanetič ter tretje mesto: Mira in Feruco.

Drugi dan, 27.02.2011, je bilo na sporedu popustno rajanje ob pustnem pogrebu. Začelo se je s kosilom, ki so ga pripravile naše pridne kuharice: Slava Crooks, Anica Iskra, Branka Iskra, Sali Kodrič, in Marija Starc. Stregli sta Dora in Vera. Sledil je pustni pogreb, ki ga je vodil Valentin Brecelj. Pustu je očital razne grehe in mu tudi zabičal, naj se za drugo leto poboljša. Zapel mu je pevski zbor, objokovale pa so ga Mimica Kalčič in Pavla Humar. Harmonikaš je bil spet naš novi član David Dovgan. Tako, poslovili smo se od pusta v upanju, da drugo leto spet pride med nas.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova Slovenskega misijona v Melbourneu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. V našem slovenskem domu nudimo vso oskrbo, prijazno krščansko okolje, toplo sobo, odlično domačo hrano, veselo družbo in popolno zdravniško nego. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le 20 metrov.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, katerega vam preskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine. Vstopni znesek, tako imenovani 'Bond-Ingoing contribution', ki je zavarovan po vseh predpisih, določa Centrelink na podlagi pravil ministrstva za zdravstvo in ostarele.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu? Zakaj ne bi poizkusili za teden ali dva. Če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care' do 63 dni v letu. Življenje v Domu matere Romane je prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega in zabavnega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite prijaznega upravnika. Gospod Richard Eaves vam bo z veseljem odgovoril na vsa vprašanja; dobili boste pravilne in točne odgovore.

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

**ROYAL
GUARDIAN**
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burswood NSW 2134, 133 455, www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Začasni odpravnik poslov: dr. Zvone Žigon

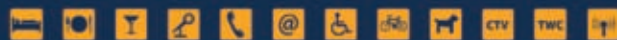
Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au
PO Box 188, COOGEE NSW 2034

Slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the
 of the city
KRAJC HOTELS LTD
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Trobentice in podlesne vetrnice so prve znanilke tudi letošnje pomladi v Sloveniji.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

K blagoslovu smo prinesli dobrote, ki bodo postale velikonočni žegen. Kew, velika sobota 2010.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

SAMARA EMA ALEXANDRA ŽELE je bila krščena v Kew, 26.03.2011.

FRANC VODUŠEK OAM iz Yarrowonge je uspešen podjetnik, farmar in igriv stari ata.

ROSEMARY POKLAR iz Adelaide je srečala Abrahama. Čestitamo!

KLEMEN KOREN ŠUŠTAR je bil krščen v Kew, 06.03.2011.

Slavljenec JOŽE VUZEM iz Adelaide v krogu domačih in prijateljev. Pod to fotografijo pa je čestitka patra Janeza in skupnosti JULIJANI VIOLA za 90. rojstni dan. Bog Vas živi!

ALEX CHRISTIAN STOPAJNIK je bil krščen v Kew, 27.02.2011.

WERNER IN MILA REMŠNIK sta 12. marca 2011 praznovala 85. rojstni dan v krogu svojih treh hčerk in prijateljev. Jima nazdravljamo tudi mi!

Med sveto mašo sta v nedeljo, 6. februarja 2011, slovesno obhajala BISERNO POROKO - 60 let: ANGELA in PETER VORICH skupaj z družino in z našim občestvom v Kew. Naše iskrene čestitke! SAŠI LAJOVIC smo nazdravili ob praznovanju njenega 80. rojstnega dne, 9. marca 2011.

Dr. ZVONE HRIBAR je 8. februarja dopolnil 90 let življenja. - Vsi slavljenici ste res korenine. Bog živi!

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 47:

Na hrbtne strani te izredne slike Maksima Gasparija iz leta 1905, je prof. dr. EDI GOBEC poslal čestitko patru Cirilu ob odlikovanju Medal of the Order of Australia. Gospod Edi je to sliko dobil na majhnem papirčku od g. Mihe Maleša, Gasparijevega prijatelja.

Na hribu Mt. Buller v avstralskih alpah so turisti s slovenskega kluba JADRAN postali romarji.

Učenci SLOMŠKOVE ŠOLE V KEW so veselo razpoloženi začeli novo šolsko leto 2011.

MARCUS ANDREW PETELIN je bil krščen v Kew, 27.03.2011.

Podjetnika ANTON BOŽIČ (prvi z leve) in TOMAŽ HOČEVAR (prvi z desne) - oba z Dolenjske, sta bila deležna gostoljubja in strokovne pomoči MARIJE, DAMIJANA IN FRANCA VODUŠEK OAM. Staro in mlado na pustni zabavi v klubu Jadran. Klub JADRAN: zbrano občestvo pri sveti maši v nedeljo, 27.03.2011.

ZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 48:

Objeli smo JENI BREŽNIK prav na dan praznovanja njenega rojstnega dne, 10. marca 2011.

Najprej delavni sestanek organistov iz Kew pri KATARINI VRISK, nato pa slovesno praznovanje dneva Avstralije, 26.01.2011.

Pripravili so nam PRAZNOVANJE PREŠERNOVEGA DNE v Kew, 06.02.2011.

Spet gremo pogumno na delo v služanju skupnosti pri svetem Cirilu in Metodu v Kew - po občnem zboru DRUŠTVA SVETE EME, 29.01.2011.

In še DVA OGLASA, če potujete v Slovenijo in potrebujete informacije ali najem avtomobila.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI

Polona Oblak: naslovnica zgoraj, 10. Sestra Pavla Kaučič: 14. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2,32,38,45,47,48. Pater Ciril: 2,5,15,33,48. Družina Vodusek: 2. Rosie Smith: 2. Simon Grilj: 2. Anton Božič: 2,48. Pater Janez: 2,9,10,31,32. Martha Magajna: 7,8,9,22. Staša Salmič in Miha Koderman: 15,16,17. Florjan Auser: 18,31. Štefan Šernek: 23,24. Mirko Cuderman: 25,26. Irena Jernej: 26. Marica Vogrinčič: 27. Anica Zorzut: 36. Anica Smrdel - Miklič: 41. Romana Žetko: 42,47. Maria Iskra: 43,47. Dr. Edi Gobec: 47. Veronica Smrdel Roberts: 47. John Kodrič: 48. **HVALA SODELAVCEM!**

60. leto - *Misli Thoughts* - Božje in človeške - *Misli Thoughts* - 60. leto

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Vlasta Burcul, Mirko Cuderman, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Irena Jernej, Helena Leber, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2011** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 80 dolarjev; **naročnina za leto 2012** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 100 avstralskih dolarjev | **Naročnina** se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

DISCOVER
SLOVENIA
with
Slovenia for you!

www.sloveniaforyou.com

tourist information website

***TOURS *ACCOM. *INFO**

Contact us now for more info

Are you going to Slovenija
and need a cheap car?

Don't pay crazy rental prices!
Call John (03) 9363 1090 or
Greg 0425 789 616
now for more information.